

odsev odsev

**Pogovor z bivšim
podžupanom
Valentinom
Kolencem**

**Pogovor
z občinskim
nagrajencem
Jakobom Šmonom**

**Fotografski
utrinki
z Mednarodnega
oklornega festivala**

**Kako do
republiške
štipendije?**

**GOSTILNA
NAROBÉ**

01/564 20 90

GM

PESKANJE IN ZAŠČITA KOVINSKIH IZDELKOV,
ODLITKOV, NERJAVEČE PLOČEVINE, STEKLA,
KAMNA, BÉTONA, CISTERN, KAMIONOV,
AVIOMOBILSKIH PLATIŠČ IN OSTALO

GREGA MOSER

Bilečanska 2, 1000 Ljubljana

Tel.: 041 624 898

E-mail: gmoser@volja.net

www.kamrca.com/gm

Cistišno-vzdrževalni servis

- generalna čiščenja po adaptacijah
- strojno globinsko čiščenje talnih oblog,
- oblozjenega pohištva, nouranjski vozi, ...

Senčila

- lamele: avto, notranje in zunanje žaluzije,
- plise in r. lo. b., rosetende in markize, ...

Montiramo termorefleksivne in protivlomne folije

- sungard
- glassgard
- SDI distribucien

Slikopleskarstvo

- barvanje stanovanj, fasad, oken, vrtnih ograj, ...

clean beat

Slaščičarna Oger Stari Trzin, Mengeška 26

**Nudimo vam veliko izbiro poročnih in otroških tort
po tujih katalogih; torte velikosti od 8 kosov naprej,
tudi diabetične; domačo potico;
ročno izdelane domače piškote in še veliko drugega.**

**Ce želite, vam torto naredimo po sliki,
ki jo prinesete s seboj.**

ODPRTO VSAK DAN OD 7.00 DO 21.30.

Telefon: 01 564-20-50

Projektiranje, gradnja, vzdrževanje in popravila stavb in prostora

Za naše naročnike in kupce :

- Projektiramo vse vrste gradbenih načrtov
- Izvajamo vse vrste geodetskih storitev
 - Izvajamo gradbeni nadzor
 - Vršimo gradbeni inženiring
- Gradimo stanovanja in poslovne prostore

Trzinska mladina bo nedvomno kos izzivom, ki jo čakajo

Na predzadnji dan šolskega leta 2004/2005 je župan Anton Peršak priredil sprejem za osemnajst učencev in učenk Osnovne šole Trzin ter tri učence in učenke Glasbene šole Domžale, ki so se v preteklem šolskem letu najbolj izkazali. Na kratki slovesnosti je župan učence nagradil s knjižnimi nagradami ter jih spomnil na izzive in odgovornosti, ki jih čakajo v nadaljnjem življenju. Pri tem je še posebej izpostavil pomen medsebojne pomoči in uporabe pridobljenega znanja za »skupno dobro«. Čeprav gre za dogodek, ki se težko kosa s tistimi, ki »vrtijo svet«, nekaj besed na to temo vsekakor ne bo odveč.

Trzinski osnovnošolci in osnovnošolke so svojim staršem, šoli in nenaadnje tudi občini lahko v ponos, saj z uspehi na številnih področjih dokazujejo, da je denar, namenjen predšolski vzgoji in osnovni šoli, dobro naložen, in se bo občini (resda šele čez nekaj let) zanesljivo in bogato povrnil. Trzinska šola ima po besedah ravnatelja Franca Brečka dobre pogoje za delo, zato si želijo, da bi bilo tako tudi v prihodnje. Njegove želje se bodo, kot kaže, uresničile, saj mi je v tokratnem pogovoru župan zatrdil, da občina Trzin tudi v prihodnjih letih pri skrbi za vzgojo in zdrav vsestranski razvoj najmlajših ne bo varčevala, čeprav ji država že sedaj očita razsipnost. Tako je tudi prav, saj generacijam, ki prihajajo za nami, res ne bo lahko. Izzivov, problemov in razvojnih vprašanj, s katerimi se bomo morale spopasti, jim namreč zlepa ne bo zmanjkalo. Ekološki problemi, ki bodo eksplodirali v naslednjih desetletjih, prehod na nove energente ter spopad s posledicami globalizacije in terorizma (ki je ravno v dneh, ko nastaja tale zapis, v Londonu spet pokazal svojo moč),

so samo nekatera izmed področij, ki bodo zahtevala vsestransko visoko usposobljene in razgledane ljudi. Teh pa v Trzinu k sreči ne manjka. Kako velik potencial ima občina v mladih, se je dobro videlo tudi na že omenjenem sprejemu osnovnošolcev. Ena izmed najmlajših nagrajenk je namreč oh »pregledu knjižne nagrade« ugotovila, da je očitno prišlo do »pomote«, ker je bila njena knjiga pretežno branje za njene trenutne sposobnosti. Svoji mladosti navkljub je o »napaki« takoj obvestila ravnatelja in župana ter se z njima povsem samostojno dogovorila, da bo knjigo lahko prišla zamenjat - če bo tako želela. Ta samostojnost ter zastopanje svojih interesov sta najboljši dokaz, koliko hitrejši je danes razvoj mladine. Občinanam, ki se lahko pohvalijo s tako sposobno mladino in se hkrati soočajo tudi s takšnimi problemi, kot je prenapolnjen vrtec, se za prihodnost res ni bati, pa naj bo ta še tako skrb zbujajoča. Ker torej na mladih svet stoji, se jim bomo v jesenskih mesecih tudi na straneh Odseva malce bolj posvetili, gospodarske teme pa bomo za nekaj časa prestavili na stranski tir. Seveda pa to ne pomeni, da bomo na podjetnike in obrtnike čisto pozabili. Lepo se imejte, avgusta se ne vidimo, septembra pa spet.

Zoran Jereb,
glavni in odgovorni urednik

ODSEV

glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:
Zoran Jereb

Tehnično urejanje in tisk:
Tiskarna Ravnikar. Domžale

Trženje:
Jožica Valenčak

Lektoriranje
(prazen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada:
1.500 izvodov

Elektronski naslov:
zoran.jereb@siol.net

Telefon:
01 831 00 69 in 040 835 356

Glasilo izhaja enkrat mesečno
in ga brezplačno prejemo
vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408 - 4902

Čeprav je že skoraj polovica julija mimo, učencem in dijakom želim prijeten preostanek počitnic in uspešen start v novo šolsko leto. Dopustnikom, ki ste zaradi bolj kislega julijskega vremena praženje na soncu prestavili na avgust, želim, da bi misli za nekaj časa uspešno »poslali na pašo«, upokojencem pa, da bi poleti ujeli nekaj spomladi izgubljenega časa. V kolikor pa vas v času dopusta vendarle zasrbijo prsti, da bi napisali kakšno poletno zgodbico oziroma pesem ali pa posneli kakšno zanimivo fotografijo, mi to vsekakor pošljite. Z veseljem bom objavil vse tisto, kar bo nastalo, ko boste pregreti izgali na olezi ali v senci srkali hladno pijačo.

Gradivo za
septembrsko
številko Odseva
oddajte
najkasneje
do

5. septembra
2005.

Z
U
P
A
N
O
V

KOTICEK

V zadnjem času sem kot župan Občine Trzin prejel dvoje jeznih ali morda boljše rečeno ogorčenih anonimnih pisem. Naj torej še enkrat poudarim, da se na anonimna sporočila praviloma ne odzivam, še posebej ne, kadar gre za obtožbe na račun tega ali onega občana ali občanke ali morda tudi obtožbe na račun katerega od uslužbencev ali kaj podobnega. Zdi se mi namreč, da je v Sloveniji kljub vsemu že toliko demokracije in spoštovanja človekovih pravic, da se nikomur ni treba bati spregovoriti o kakršnikoli težavi ali tudi opozoriti na spor s komerkoli. Tokrat pa se bom vseeno odzval na obe pismi, ker se pošiljatelja lotevata dveh težav, s katerima se ubadamo tudi v vodstvu naše občine in si, podobno kot v še nekaterih primerih, prizadevamo vsaj omejitvi učinke vedenja in ravnanja nekaterih objestnejšev oziroma ljudi brez občutka za mero in spoštovanje predpisov. Še posebej glede na to, da gre v glavnem za kršitve predpisov, ki so sprejeti zato, da bi nam vsem omogočili normalno sožitje in varnost ter nujno mero miru.

Posiljatelj prve anonimke se pritožuje nad divjim in hrupnim prometom po Ljubljanski ulici, zlasti na območju središča oziroma T 3. Hkrati odločno zahteva, naj občina nekaj ukrene proti objestnežem, denimo namesti po ulici ti ležeče policaje ali kaj podobnega. Žal moram povedati, da se po naših izkušnjah ležeči policaji ravno proti najbolj hrupnim udeležencem prometa (predelani mopedi in druga motorna kolesa) v bistvu ne obnesejo kot posebej učinkovito sredstvo. O tem priča navsezadnje tudi asfaltirana pešpot od mosta na Habatovi ulici do šole. Zakaj ne? Zaradi odtrka meteorne vode je potrebno le vrste ovire izdelati tako, da ne sežejo do robnikov in potem si vozniki te vrste vozil izberejo to ozko ravno pot in po njej neovirano in enako hitro in hrupno brzijo s svojimi vozili. Po drugi strani pa so te vrste ovire še zelo huda ovira za avtobusni promet in lastniki in vozniki avtobusov praviloma zahte-

vajo, da jih po ulicah, po katerih vozijo, ne sme biti ali pa se tem ulicam izogonejo. Sprizajzljivo se kvečjemu z nižjimi in zelo dolgimi ovirami; takšnimi, kakršne so ponekod po Ljubljani (npr. pred glavno pošto), ki pa na hitrost drugih vozil pravzaprav nimajo skoraj več nobenega vpliva. Poleg tega bomo Ljubljansko ulico skupaj z investitorji zgradb na južni strani v kratkem temeljito preuredili; predvidoma v letu dni. To pomeni, da jo bomo zožili, uredili parkirišča tudi na drugi strani in tudi z drugimi posegi poskušali vplivati na odvijanje prometa po njej. Vse to bi moralo vplivati na odvijanje prometa po njej, čeprav vemo, da nekaterih, žal, ne upošasni nobeno sredstvo.

Drugo anonimno pismo se nanaša na motečo gradnjo družbe Avto aktiv ravno tako ob Ljubljanski ulici. Naj takoj in nedvoumno poudarim, da se z gradnjo v tolikšni visini in obsegu tudi Občina Trzin ne strinja in to ne samo zato, ker v tolikšnem obsegu dejansko ne sodi v prostor in ga kazi, temveč tudi zato, ker ni skladna s prostorsko ureditvenimi pogoji, ki veljajo za to območje. To smo v času načrtovanja tudi povedali načrtovalcem obeh zgradb, a so ne glede na to vztrajali in tudi pridobili gradbeno dovoljenje. Po našem mnenju neupravičeno. Zato se je Občina Trzin pritožila na izdano gradbeno dovoljenje. Upravna enota je ocenila, da je pritožbo potrebno obravnavati, in ni izdala potrdila o pravnomočnosti gradbenega dovoljenja. To pomeni, da postopek še teče in da investitorji v bistvu gradijo brez gradbenega dovoljenja, na kar je Občina Trzin opozorila tudi grad-

beno inšpekcijo. Občina Trzin bo vsekar zahtevala prilagoditev projekta veljavnemu predpisu, torej Prostorsko ureditvenim pogojem za območje Mlak.

Naj v tej obliki zapišem še neke vrste sporočilo prebivalcem Trzina, ki živijo ob Mengeški cesti. Ker smo se dogovarjali za srečanje oziroma zbor občanov, na katerem bi jim predstavili tudi razloge, zakaj se še vedno ni začela gradnja manjkajočega pločnika v smeri proti Mengšu in kaj je z načrti za obnovo in modernizacijo Mengeške v celoti, jim sporočam, da zborja še nisem sklical, ker jim vsaj za zdaj česa bistveno novega še ne morem povedati. O razlogih, zakaj nismo mogli začeti graditi pločnika in smo se napoved z Direkcijo RS za ceste dogovorili za celovito obnovo (tudi delno zoženje) Mengeške, je bilo v Odsevu že veliko napisanega in o tem smo se tudi pogovarjali s posameznimi predstavniki prebivalcev tega območja. Trenutno pa je v začetni fazi izdelave idejni projekt za, kot že rečeno, celovito obnovo in modernizacijo Mengeške. Vodstvo občine se bo sredi julija sestalo z izbranim izvajalcem za izdelavo idejnega projekta in o tem, kako naj bi po načrtovani obnovi izgledala Mengeška in vsem drugem bomo prizadele prebivalce glede na poletni čas obvestili pisno ter tiste, ki bodo to želeli, povabili tudi na sestanek.

Drugi občani in občanke, naj, glede na čas počitnic in dopustov, zaključim ta prispevek z željami, da bi se čim boljše imeli tam, kamorkoli se boste podali na dopust in počitnice. Naj bo to v gorah ali na morju ali morda na kakšnem potovanju. A tudi če boste ostali doma in si privoščili samo kaj izlet, uživajte in se prepustite soncu, zraku, dobri volji... Saj bo kmalu spet jesen in dobro voljo ter dodatno energijo bomo potrebovali v velikih količinah.

Lep pozdrav!

Tone Peršak

Telefonske številke

Občine Trzin so:

01/564 45 43 01/564 45 44,

01/564 45 49 in 01/564 45 50

Številka faksa je:

01/564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek od 8.00 do 14.00,

sreda od 8.00 do 13.00

in od 14.00 do 18.00

petek od 8.00 do 13.00

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

http://www.trzin.si/

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v Občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki 01/564 47 30.

Posebno obvestilo za »žerjavčke«

Zaradi srečanja upokojencev Gorenjske, ki se ga bomo 1. septembra 2005 v Škofji Loki udeležili tudi trzinski upokojenci, smo naš piknik v Dolgi dolini z 2. septembra prestavili na 9. september 2005. Prijave za srečanje v Škofji Loki bodo zaključene do 14. avgusta. o tem pa vas bomo obvestili tudi z oglasnimi plakati.

Redni pogovor z županom

Trzinski vrtec je še vedno dovolj velik

V tokratnem pogovoru sva se z županom največ pogovarjala o trzin-skem vrtcu, ki se letos sooča z nepričakovano velikim vpisom otrok. Župan Anton Peršak pravi, da je nekoliko povečan vpis otrok v vrtec letošnja posebnost in da bo v prihodnjih letih spet manjši. »Nikakor pa to ne pomeni, da je naš vrtec premajhen in da bi ga morali povečati ali zgraditi še kakšnega,« pravi župan. »Še zlasti, ker v naši občini v prihodnjih letih ne pričakujemo več intenzivnega priseljevanja, pa tudi slovenska nataliteta je še vedno precej nizka.« Ker pa je ena izmed občank prosila, naj župana povprašam tudi o tem, ali se v Trzinu načrtuje gradnja kakšne večje trgovine, sva nekaj besed spregovorila tudi o tem. Vendar s trgovino - vsaj zaenkrat - bolj slabo kaže.

Nedavno ste opozorili na nepričakovano veliko število prijav otrok v trzinski vrtec. Kaj je tolikšen naval na trzinski vrtec sploh povzročilo? Ali je zanimanje zgolj začasno ali bo odslej stalno in kako se namerava (v tem primeru) tega problema lotiti občina Trzin?

Vpis v vrtec je letos res nekoliko večji, kot smo pričakovali, razlogov za to pa je več. Prvi je v tem, da je letos nekaj staršev svoje otroke v trzinski vrtec prepisalo iz drugih vrtcev. To je verjetno posledica zmanjševanja razlik v cenah predšolske vzgoje med vrtci. Znano je namreč, da so bili zaradi pomanjkanja otrok doslej ljubljanski vrtci cenejši in so na ta način privabljali starše, da so vanje vpisovali svoje otroke. Drugi razlog je verjetno v tem, da so nekateri starši v vrtec vpisali tudi tiste otroke, ki doslej v njih niso bili. Tretji razlog je v tem, da je bilo v vrtec vključenih tudi nekaj otrok iz drugih občin (verjetno je to povezano z zaposlitvami staršev v OJC) in da želijo starši tudi drugega otroka vpisati v isti vrtec. Svoje pa sta k trenutnim razmeram v vrtcu pripisovali še dve dejstvi, in sicer da bo letos jeseni vrtec zapustilo malo manj otrok kot sicer ter da nekateri želijo vpisati svoje otroke v naš vrtec tudi zato, ker se nameravajo v bližnji prihodnosti priseliti v Trzin. Posledica vsega naštetega je, da je bilo letošnje število prijav v trzinski vrtec kar za polovico večje od letnega števila rojstev, vendar so letošnje razmere izredne, in ne gre pričakovati, da bi se v naslednjih letih taka situacija nadaljevala. To poudarjam zato, ker se so takoj po vpisu pojavili pritiski, češ da naj se občina takoj loti povečanja kapacitet obstoječega vrtca oziroma gradnje novega, kar pa bi bilo nesmiselno iz vsaj treh razlogov: slovenska nataliteta še vedno

pada, in se generacije otrok zmanjšujejo, in zato, ker v naši občini v naslednjih letih ne pričakujemo več dodatnega priseljevanja. Pri vsem tem pa ne smemo pozabiti še nečesa - če bi povečali kapacitete vrtca in potem ne bi mogli napolniti vseh oddelkov, bi to avtomatično pomenilo zvišanje cene varstva za posameznega otroka. S tem problemom smo se v naši občini v preteklih letih že soočali, zato

Anton Peršak

smo v naš vrtec sprejemali tudi otroke iz sosednjih občin. Tega problema se bomo torej lotili (ako, da bomo v šoli uvedli še en začasen oddelk vrtca.

Če pa že govoriva o otroškem varstvu, želim poudariti še nekaj. Vse pogoste se dogaja, da starši otrok, ki jih v vrtec niso sprejeli, pridejo na občino in zahtevajo našo pomoč pri vpisu otroka, vendar jim občina pri tem ne more pomagati. Javni zavod Osnovna šola Trzin, v okviru katere deluje tudi naš vrtec, je namreč samostojna pravna oseba, na katero občina (razen ekonomskega nadzora) nima nobenega vpliva. Edino v primeru prostorske stiske lahko od vrtca zahtevamo, da se pri vpisu daje prednost otrokom iz občine Trzin, kar je tudi logično. Sicer se pa nobena

juha ne poje tako vroča, kot se skuha, in tako bo tudi v tem primeru. Nekateri starši namreč otroke prijavijo v več vrtcev hkrati, zato vsi otroci, ki so trenutno prijavljeni v trzinski vrtec, vanj zagotovo ne bodo hodili. Pravo število otrok v našem vrtcu bo tako znano šele jeseni.

Ali menite, da bi glede na dnevne migracije ljudi (iz sosednjih občin se jih dnevno veliko pripelje na delo v Trzin, iz Trzina pa se jih veliko vozi na delo v Ljubljano) pri načrtovanju kapacitet vrtcev v prihodnje občine lahko kaj sodelovale oziroma usklajevale gradnjo novih vrtcev?

Glejte, sama gradnja vrtca ni kakšen poseben problem, pa tudi za kakšno soinvestiranje bi se občine verjetno znale dogovoriti. Ampak občina, v kateri bi vrtec zgradili, bi ga morala tudi vzdrževati, poskrbeti pa bi morala tudi za morebitna neskladja med ceno in stroški, se pravi, da bi morala pokriti tudi izgubo, če bi se ta pojavila. Starši namreč za svoje otroke v vrtcih plačujejo samo prehrano, plače vzgojiteljev, nekaj pa prispevajo tudi za pripomočke (igračke). Vse ostalo, še zlasti pa vzdrževanje in novogradnje vrtcev ter otroških igrišč, plačuje občina. Otroško varstvo občino Trzin tako (brez novogradenj) stane približno sto milijonov tolarjev na leto.

To sicer ne pomeni, da je s tem kaj narobe ali da temu nasprotujemo, toda v sestavi našega proračuna je delež za otroško varstvo večji kot v drugih občinah. Razlog za to je v tem, da so pri nas skoraj vsi otroci vključeni v vrtec, v drugih občinah pa je ta delež med petdeset in šestdeset odstotkov. Zato naša občina za otroško varstvo porabi bistveno več, kot ji priporoča ministristvo za finance. Čeprav nam država na področju tekuče porabe (kamor sodi tudi otroško varstvo) očita potratnost, mi za nobeno ceno ne želimo zmanjšati teh izdatkov. Če pa bi tekočo porabo vendarle morali zmanjšati, potem zagotovo ne bi varčevali pri otroškem varstvu, pa čeprav smo zanj lani namesto priporočenih sedemdeset porabili več kot sto milijonov tolarjev.

V kolikor bi država izdatkov za otroško varstvo v prihodnje bolj dosledno omejevala, bi varčevali kvečjemu pri številu mest v vrtcu, nikakor pa ne pri standardu. Ampak tega, da bi nam država tako omejevala izdatke za otroško varstvo, se ne bojimo, lahko pa se zgodi, da bomo mo-

rali malo bolj varčevali na kakšnem drugem področju

Polovica letošnjega leta je mimo. Kako ocenjuje delo občinske uprave v letošnjem prvem polletju - ali ste s sodelavci opravili vse tisto, kar ste načrtovali, ali na kakšnem področju ali projektu zaostajate za načrti in (če je tako) kje so razlogi za to?

Prva polovica letošnjega leta je bila zelo napeta, ampak iz poročila o izvajanju letošnjega proračuna je razvidno, da kakšnega bistvenega zaostanka za načrti nimamo. Smo pa že lani ugotovili, da zaradi objektivnih ovir nekatere stvari potekajo počasneje, kot bi si želeli. Ena takšnih zadev je izgradnja pločnika ob Mengeški cesti, kjer smo imeli s pridobivanjem potrebnih zemljišč zelo veliko težav in bi pločnik lahko gradili samo po delih. Namesto tega smo se odločili, da se zavede lotimo drugače. Z državo smo se dogovorili, da bomo na račun malce ožje (vendar še vedno dovolj široke) ceste pločnik zgradili na obeh straneh ceste. Zaradi tega se bo ureditev ceste časovno sicer nekoliko zavlekla, vendar bo rezultat potem boljši. Dodatno oviro temu projektu pa predstavlja tudi pomanjkanje denarja. Država je namreč količino denarja, ki je namenjen za vse investicije v cestno infrastrukturo, precej zmanjšala, za prenovo Mengeške ceste ga pa že pred tem ni namenila posebej veliko. Zato bomo morali tudi stroške projektiranja prevzeti nase (čeprav je cesta državna), če ne želimo, da se nam projekti odmakne še dlje v prihodnost.

Občani menijo, da bi v Trzinu potrebovali kakšen večji nakupovalni center, saj poleg Mercatorjeve trgovine v novem Trzinu ter TUŠ-a v OIC Trzin občina nima dovolj trgovin glede na število svojih prebivalcev. Kakšni so načrti občine v zvezi s tem - ali se torej načrtuje gradnja kakšnega nakupovalnega centra in (če se) kdaj ga občani lahko pričakujejo?

V sklopu T3 je gradnja manjšega nakupovalnega centra sicer predvidena, vendar kakšnega velikega zanimanja za to lokacijo med trgovci očitno ni, sicer bi trgovina že stala. Vedeti pa je treba, da občina na gradnjo trgovin nima nobenega vpliva, saj trgovska podjetja lokacije za gradnjo trgovin iščejo na podlagi ekonomskih izračunov. Naša smola je v tem, da so v naši neposredni okolici kar trije večji nakupovalni centri, pa tudi BTC je relativno blizu. Čeprav zaradi tega mali trgovci izgubljajo boj z velikimi, jim občina ne sme pomagati, ker bi s tem kršila pravila o konkurenci in se znašla v gospodarskem prekršku. Ne glede na to pa sem tudi sam razočaran, ker zlepa ne najdemo nikogar, ki bi bil v T3 pripravljen prodajati ekološko pridelano sadje in zelenjavo. Velika večina ljudi se je namreč navadila, da večino nakupov

opravi v nakupovalnih centrih v bližini svojih delovnih mest ali ob polti domov. Bojim se, da glede na velikost irzinske populacije ni mogoče pričakovati, da bo tu nek trgovec zgradil velik nakupovalni center, nato pa v njem ustvarjal izgubo. Naša kupna moč je za kaj takšnega preprosto premajhna.

Čas poletnih dopustov se je začel - že kaj veste, kako boste preživeli letošnje proste dni?

Kot vsako leto bom tudi letos za počitek izkoristil čas, ko je na občini najmanj dela - to je prva polovica avgusta. Običajno gremo z družino takrat malo na morje, obiščem pa tudi moje domače kraje.

Besedilo in foto: Zoran Jereb

Republiške štipendije v šolskem in študijskem letu 2005/06

Kdo lahko uveljavlja republiško štipendijo?

Pridobijo jo lahko vajenci, dijaki, študenti (redni in izredni, dodiplomski in podiplomski), če izpolnjujejo cenzus.

Kakšen je cenzus?

Cenzus znaša 833.063,00 tolarjev. Republiško štipendijo lahko pridobijo tisti prosilci, pri katerih bruto dohodek na družinskega člana v letu 2004 ne presega zneska 833.063,00 tolarjev. Za že obstoječe štipendiste je cenzus 916.369,00 tolarjev.

Kaj vse je treba predložiti?

- vlogo za uveljavitev republiške štipendije (obrazec DZS I,51, ki se lahko kupi v knjigarni ali natisne z interneta - spletne strani ZRSZ),
- dokazila o bruto dohodkih v letu 2004 (kopije dohodninskih odločb),
- potrdilo o vpisu za šolsko leto 2005/06 (originalno za kandidata, kopije pa za brate in sestre, ki imajo status dijaka ali študenta),
- kopijo šolskega spričevala (za dijake) oziroma potrdilo o opravljenih izpitih (za študente),
- kopijo bančne kartice osebnega (transakcijskega) računa, kamor naj se štipendija nakazuje,

Kam je treba poslati ali prinesiti vlogo?

Na Urad za delo, kjer ima prosilec stalno bivališče (za Trzinke in Trzince je to v Domžalah na Ljubljanski cesti 80, op. Z. J.) ali pa se jo priporočeno pošlje na najbližjo območno službo ZRSZ (za Trzinke in Trzince je to v Ljubljani).

Do kdaj je treba oddati vlogo?

Razpisni rok že teče od 17. junija dalje, zadnji rok za oddajo vlog za vajence in dijake je 7. september, za študente pa 5. oktober 2005.

Vse dodatne informacije so vam na voljo na spletni strani ZRSZ (www.ess.gov.si) v rubriki »Dajavnost« in nadalje »Štipendije in posojila«.

- Razpis za republiške in Zoisove štipendije
- Skupni razpis kadrovske štipendije
- Predpis s področja štipendiranja
- Program, s pomočjo katerega kandidati sami ugotovijo, ali so po dohodkih staršev upravičeni do republiške štipendije
- vloga za uveljavitev republiške štipendije skupaj z navodili za izpolnjevanje

Urad za delo Domžale

31. redna seja občinskega sveta občine Trzin

Franc Mušič je novi podžupan občine Trzin

Na dnevnem redu enaintridesete redne seje so občinski svetniki obravnavali deset točk. Med drugim so se seznanili z izvajanjem občinskega proračuna v prvem polletju letošnjega leta, podprli pa so tudi rebalans proračuna za letošnje leto ter za novega podžupana občine Trzin imenovali časnega občana in občinskega svetnika Franca Mušiča.

Svetniki so zelo na hitro in brez razprave opravili s prvima dvema točkama dnevnega reda - drugo obravnavo odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o kategorizaciji občinskih cest v občini Trzin ter drugo obravnavo odloka o odvajanju odpadnih in padavinskih voda v občini Trzin. V zvezi s slednjim je župan Anton Peršak svetnike seznanil, da je na seji skupščine JKP Prodnik posredoval pobudo za oblikovanje enotnega pravilnika o odvajanju odpadnih in padavinskih voda, ki bi veljal za vse občine, kjer to gospodarsko javno službo opravlja JKP Prodnik. »Čeprav bo osnova pravilnika za vse občine enaka, se bodo pravilniki, ki bodo veljali za posamezne občine, v nekaterih podrobnostih vendar razlikovali, saj se interesi občin na tem področju nekoliko razlikujejo. Mi se še vedno zavzemamo za kontrolne preglede in preventivno vzdrževanje našega kanalizacijskega sistema,« je s tem v zvezi poudaril župan.

Proračunski primanjkljaja ob koncu leta verjetno sploh ne bo

Občina Trzin letošnji proračun izvaja v skladu s pričakovanji, izjema so le nekatera področja, na katera je vplivala nova dohodninska zakonodaja. »Prihodki občine so ob koncu prvega polletja znašali že blizu polovice vseh načrtovanih, zato lahko ob koncu leta pričakujemo, da bodo presegli načrtovane,« je o izvajanju letošnjega proračuna povedal Anton Peršak ter dodal, da so tudi odhodki v mejah pričakovanega, čeprav so nekateri stroški občine višji, kot je bilo pričakovati. Med področji, na katerih je poletna poraba sredstev preseгла polovico celoletne, je župan omenil vzdrževanje javnih cest in drugih javnih površin, več od načrtovanega je stalo tudi vzdrževanje občinskega stanovanjskega fonda ter vzdrževanje javne razsvetljave, pa določene socialne postavke in še nekatere. V razpravi, ki je sledila, se je Peter Kralj, svetnik Liste za zelen Trzin, zavzel, da bi porabo in s tem stroške električne energije zmanjšali na 100 milijonov evrov. »Anže osvetlitve magistralne ceste MTB (Trzinske obvoznice). Župan mu je odgovoril, da je občina vzdrževalcu cest predlagala, naj pregledih žarnic ne

menja tako dosledno, vendar se upravljavec ceste s takšnim varčevanjem ne strinja, ker mora biti ta cesta osvetljena po predpisih. Janez Mušič, svetnik NSI, je zato predlagal drugo rešitev - uporabo varčnejših žarnic. Župan je dejal, da je tudi občina vzdrževalcem že predlagala, da pa je visok račun za električno energijo posledica velikega števila javnih luči, ki jih ima občina Trzin.

Gradnja da, vendar ne na račun kolesarske steze in pločnika

Prva obravnavna odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnem načrtu za območje T12 ob cesti je bila precej burna. Špela Gosak, predstavnica podjetja Area line, je svetnikom predstavila načrt za izgradnjo novega skladiščno - poslovnega objekta ob Kalcerjevi stavbi. Svetniki gradnji sicer niso nasprotovali, vendar so skupaj z županom Gosakovi naložili, naj poskrbi za to, da pri načrtovanju parkirišč ob objektu ne bo zmanjkalo prostora za kolesarsko stezo in pločnik ob povezovalni cesti med Mlakami in OIC. Zorana Rinka, svetnica županove Liste za trajnostni razvoj Trzina, je zanimalo, koliko delovnih mest bo v novi stavbi, saj je od tega odvisno število parkirnih mest, ki jih bo ob objektu treba zgraditi. Po besedah Gosakove bo v objektu približno 18 delovnih mest, parkirišč ob njem pa dovolj. Romeo Podlogar je v nadaljevanju razprave opozoril na probleme, ki jih bo povezovalna cesta med Mlakami in OIC povzročila stanovalcem v Mlakah, saj se bo po njegovem mnenju promena obremenitev tega dela Trzina zelo povečala. Zato je želel izvedeti, ali je gra-

dnja povezovalke sploh potrebna. Župan mu je odgovoril, da njeno gradnjo občini Trzin nalaga zakon o javnih cestah. ki določa, da mora imeti vsaka štiripasovna cesta vzporedno cesto. V Trzinu bo to povezovalna cesta med Mlakami in OIC.

Občina bo občanom pomagala pri obnovi plinovodne napeljave

Tri ulice v novem Trzinu bi po oceni Petra Petrola, ki v občini Trzin upravlja s plinovodnim omrežjem, nujno potrebovale novo plinovodno napeljavo, saj je obstoječa zaradi slabe izvedbe že precej dotrajana. Ker je to povezano s precejšnjimi stroški, je župan predlagal, da bi si občina, Petrol in stanovalci te stroške poskušali razdeliti

Zoran Rinka

Miran Župan

Pojasnilo razlogov za odstop

Volivce Liste za trajnostni razvoj Trzina, ki so me podprli na zadnjih lokalnih volitvah, ponovno obveščam, da sem bil zaradi nezdržljivosti funkcije občinskega svetnika in podžupana s pridobitno dejavnostjo prisiljen odstopiti z obeh funkcij.

Ob tem naj še enkrat poudarim, da tudi pred sprejemom zakona o preprečevanju korupcije moje podjetje ni poslovalo z javnimi podjetji, na katera bi lahko vplival. Omenjeni zakon občinski svetnikom, ki so hkrati tudi lastniki podjetij, preprečuje poslovanje z vsemi javnimi podjetji v naši državi. Zakon sicer predvideva, da bi naročniki iz javnih podjetij lahko pridobili posamična soglasja pristojne komisije, vendar odgovor komisije na vprašanja, ki jih je nanjo naslovila Občina Trzin, ne dopušta druge možnosti kot odstop z vseh funkcij. Podjetja, ki sem ga uspešno gradil petindvajset let, ne želim ogroziti zaradi slabomurnega zakona, zato sem se odločil za odstop. Upam, da boste občani mojo odločitev sprejeli z razumevanjem.

Valentin Kulenc

na približno enake dele. **Romeo Podlogar**, svetnik Liste za zeleni Trzin, je županov predlog podprl, vendar je predlagal, da bi bil delež občine še večji, vsaj 50-odstotno. »Nenazadnje so občani v plinovodno omrežje veliko vložili že s tem, ko so financirali njegovo izgradnjo. Občina ga je od njih dobila brezplačno, nato pa prodala Petrolu, zato menim, da bi bilo prav, da sedaj prevzame večji del teh stroškov. Moti pa me tudi to, da vsi dobro vemo, kdo je kriv za tako slabo izvedbo plinovoda, vendar mu sedaj nič ne moremo.« Župan je v odgovoru Podlogarju poudaril, da enakomerno delitev stroškov zagovarja tudi zato, ker bodo morali kmalu vsi občani prenoviti svojo notranjo plinovodno napeljava, ker obstoječa ne ustreza več sodobnim varnostnim standardom. Županove argumente za tretjinsko delitev stroškov je v nadaljevanju podprla tudi **Lilijana Smrekar**, svetnica Socialnih demokratov. **Franc Mušič**, svetnik LDS, pa je predlagal, da bi se s koncesionarnjem (Petrolom) poskušali dogovoriti o možnosti, da se plinovodna napeljava obnovi, vendar se je ob tem ne prestavljala na drugo stran objektov, ker bi to celoten projekt samo še podražilo. »Vsekakor pa

podpiram predlog, da se občanom pri tem finančno pomaga,« je dejal **Franc Mušič**. **Milan Karč**, svetnik županove Liste za trajnostni razvoj Trzina, je podprl predlog Franca Mušiča, vendar je ob tem opozoril, da bi s prenovo obstoječega plinovodnega omrežja

poškodovali drugo infrastrukturo. »Zato bi bila selitev plinovoda v ulične koridore morda bolj smiselna, še zlasti, ker jih tako ali tako nameravamo prekopavati zaradi obnove kanalizacije,« je dejal.

Besedilo in foto: Zoran Jeret

Ob Mušičevem imenovanju za podžupana se svetniki niso pokazali v najboljši luči

Razprava ob imenovanju Franca Mušiča za podžupana je pokazala, da se nekateri svetniki ne zavedajo njegovih zaslug za razvoj občine, in jim njihove pripombe nikakor ne morejo biti v ponos.

»Franca Mušiča, staroste trzinske lokalne politike in častnega občana naše občine nam ni treba posebej predstavljati, zato upam, da boste moj predlog podprli,« je v uvodu k imenovanju novega podžupana poudaril župan Anton Peršak. Čeprav je župan že z izbiro prejšnjega podžupana dokazal, da si zna izbrati sposobne sodelavce, svetniki nad njegovo izbiro niso bili najbolj navdušeni. **Matjaža Erčulja**, svetnika SDS, je tako motilo, da podžupana ni predlagala opozicija, **Natalija Chvatal**, svetnica Liste za zeleni Trzin, pa je zanimalo, ali podžupana občina Trzin sploh potrebuje, kakšna je strokovna izobrazba Mušiča in kolikšne stroške predstavlja podžupan za občinski proračun. Na njune pomisleke se je najprej odzval župan Anton Peršak in svetnikom pojasnil, da občina podžupana po zakonu mora imeti in da ga zahteva že tudi količina dogodkov v občini. **Zoran Rink** je kolege v nadaljevanju spomnil, da je Mušič pred leti uspešno vodil svoje podjetje, **Lilijana Smrekar** pa jih je opozorila, naj ne pozabijo na njegove zasluge pri dosedanjem razvoju občine in še zlasti OIC. Na glasovanju je Franc Mušič dobil podporo večine svetnikom in se jim pred koncem seje zanj tudi zahvalil ter obljubil, da bo upravičil njihovo zaupanje. Oh tej priložnosti novemu podžupanu tudi sam iskreno čestitaj!

Pogovor z Valentinom Kolencem, bivšim podžupanom

Gospodarske moči občine v proračunu ni videti

Valentin Kolenc je aktivno sodeloval tako pri nastajanju občine Trzin kot tudi pri njenem razvoju. Njegovo kariero podžupana in občinskega svetnika je predčasno prekinil zakon o preprečevanju korupcije, po katerem njegovi funkciji nista združljivi z vodenjem družinskega podjetja. Zato je na junjski seji občinskega sveta odstopil v vseh funkcij. V pogovoru, ki sva ga sicer načrtovala že pred njegovim odstopom, sva se tako poleg aktualnih vprašanih lotila tudi ocene njegovega dosedanjega dela na občini Trzin. O občinski upravi Kolene tako pravi, da svoje delo opravlja dobro, o svojih nadaljnjih političnih načrtih pa zaenkrat ne razmišlja. »Vseeno pa ne izključujem možnosti, da se v politiko ne vrnem še kdaj,« pravi.

Funkcijo podžupana ste opravljali skoraj dva mandata. Kako ocenjujete rezultate svojega dela oziroma na katere dosežke občine ste najbolj ponosni?

Oceno mojega dela prepuščam občanom, dejstvo pa je, da se je v dobrih šestih letih, kolikor obstaja naša občina, zgodilo veliko pomembnih stvari. Če pa že govoriva o mojih dosežkih, želim poudariti, da so slednji rezultat tiškega dela. Ob samem nastanku občine smo z bivšo občino Domžale hitro dosegli ustrezno delitveno bilanco in smo se lahko lotili

Valentin Kolenc

formiranja občinske uprave in priprave vseh zakonskih aktov, potrebnih za delovanje nove občine. Med pomembnejše projekte nedvomno sodi priprava in sprejem razvojne strategije občine. Istočasno pa smo se začeli pripravljati tudi na nekatere najpomembnejše investicije, kakršne so bile denimo urejanje cest in zelenic v OIC Trzin ter urejanje manjkajoče infrastrukture. Veliki pridobitvi sta bili v prvih letih tudi nakup stare šole, ki smo jo odkupili za potrebe otroškega varstva, in izgradnja prizidka k osnovni šoli. Slednjega smo zgradili brez pomoči države, vendar tega nekateri v zavodu ne cenijo in občini še vedno očitajo, da za potrebe šole ni

ma zadostnega posluha. To pa preprosto ne drži. Dejstvo je namreč, da zavod ne deluje tako dobro, kot bi lahko, občina pa nima možnosti, da bi uredila razmere v njem. Velika pridobitev je nedvomno tudi športni park v Mlakah, kjer se poleg tega uspešno dograjuje in obnavlja infrastruktura, ki je bila zgrajena pomankljivo ali s slabimi tehničnimi rešitvami. Med doslej najzahtevnejše projekte občine pa osebno uvrščam pripravo in izvedbo rekonstrukcije Icmčeve ceste - tudi njenega najzahtevnejšega odseka. Za kako zahteven projekt je šlo, dokazuje tudi dejstvo, da se je s tem problemom bivša občina neuspešno ukvarjala kar nekaj let. Ker so občani, ki živijo ob tej cesti, z njeno prenovo dobili tudi vsa najsodobnejša infrastrukturo, so lahko na občino in njen dosežek upravičeno ponosni.

Bi se kakšnega projekta danes lotili drugače?

Zelo verjetno, saj se pri izvedbi vsakega projekta pokaže kakšen problem, ki ga prej ni bilo mogoče predvideti. Samo za primer naj povm, da smo se pri urejanju Jemčeve soočili s približno pedesetimi primeri neurejenih zemljiških razmerij, vendar smo jih uspešno rešili.

Trzinski občinski svet sestavlja kar nekaj svetnikov z list, ki za seboj nimajo tako velikih štabov kot največje politične stranke. Ali to dejstvo kakorkoli vpliva na delo občinskega sveta oziroma kaj zmanjšuje moč svetnikov iz teh listi?

V zadnjem mandatu v našem občinskem svetu prevladujejo svetniki dveh list (Liste za trajnostni razvoj Trzina - Anton Peršak in sokrajani ter Liste za zeleni Trzin, op. a.), saj imajo skupaj osem od dvanajstih mest v občinskem svetu. To je za lokalno skupnost prav gotovo dobro. V lokalnih skupnostih je namreč največji poudarek na urejanju lokalnih zadev, ki jih namesto strank lahko enako dobro urejajo tudi lokalne liste. Tudi volivci so že spoznali, da so lokalne liste običajno vredne večjega zaupanja kot politične stranke. Politične stranke delujejo namreč preko območnih odborov, kjer se lahko sprejemajo tudi take odločitve, ki niso vedno v korist občine, ki sprejema določene odločitve. Povsem drugače pa je, če so projekti regionalnega pomena - tam pa je sodelovanje med lokalnimi listami in političnimi strankami nepogrešljivo.

V nekaterih občinah sodelovanje med občinskimi svetom in občinsko upravo ni najboljše. Kakšno je to sodelovanje v Trzinu? Menite, da je občinski svet občinski upravi tudi v pomoč pri iskanju najboljših odgovorov na posamezna vprašanja?

Če sodelovanje med občinsko upravo in občinskimi svetom ni dobro, je to za občino zelo slabo. Naša občinska uprava po mojem mnenju dela dobro, kar pa ne pomeni, da ne bi mogla še boljše, pristojnosti uprave in občinskega sveta pa so dovolj jasno določene. Problem pa vidim v tem, da nekateri svetniki upravo včasih po nepotrebnem obremenjujejo z izdelavo raznih poročil, za katera dvomim, da jih potem tudi resno predelajo. S tem naši maloštevilni upravi jemljejo dragocen čas, ki bi ga lahko bolj koristno porabila. Na ta način želijo svetniki ali svetniške skupine občane opozarjati na svojo aktivnost, v resnici pa zavirajo delo uprave.

Kako torej ocenjujete dosedanja razvoj občine Trzin? Na nekaterih področjih (denimo prostor) so omejitve precejšnje, na drugih (na primer gospodarska moč) pa občina doseženo »poka od zdravja«?

Kar zadeva prostor, je treba poudariti, da v času od ustanovitve naše občine nismo širili zazidalnih načrtov, ampak smo se pozidave lotili samo na istih zemljiščih, ki ležijo znotraj že poseljenega območja. S tem smo po eni strani bolj izkoristili že obstoječo komunalno infrastrukturo, po drugi pa ohranili

vse kmetijske in gozdne površine, ki jih imamo v občini. Razen pri načrtovanju pokopališča, ki ga naša občina še nima, vendar ga mora urediti, nismo posegali na kmetijska zemljišča, zato s tem povezani očitki občinski upravi niso upravičeni. Kar pa zadeva gospodarsko moč naše občine, je res, da smo v podjetniškem smislu ena najmočnejših občin v državi, vendar pri sedanjem načinu financiranja občin to na občinski proračun nima nobenega vpliva, saj vsi davki končajo v državni vreči. Zato občin, ki se tako velikopotezno odločajo za naložbe v nove obrtne in industrijske cone, ne razumem najbolje. S tem si namreč nakopavajo zgolj probleme...

Ampak učinki takšnih con so tudi posredni - od delovnih mest do socialne varnosti občanov...

To je res, toda vedeti morate, da od več kot 1.600 delovnih mest samo kakšnih 300 zasedajo občani naše občine (večinoma so to lastniki podjetij), vsa ostala pa občani drugih občin, ki s svojo dohodnino polnijo proračune svojih občin. Investicija v takšno cono se torej izplača samo tisti občin, ki se spopada z veliko brezposelnostjo. To pa v Trzinu ni primer, saj je znano, da trenutno delavca v naši občini praktično ni mogoče dobiti. Zato menim, da bi bilo bolje, če bi z načrtovano širitvijo OIC še malo počakali in jo izvedli tedaj, ko bo naša občina to dejansko potrebovala.

Katere odločitve, ki občino Trzin čaka jo v prihodnjih letih, bodo po vašem mnenju najpomembnejše in na kaj bo treba pri njihovem sprejemanju še posebej paziti?

Prepričan sem, da nas v prihodnjih letih čaka veliko pomembnih odločitev, vendar v tem trenutku nobenega področja ne želim posebej izpostavljati. Vsa so namreč enako pomembna, verjamem pa, da bo občinska uprava svojim nalogam kos in jih bo dobro opravila.

Kdaj in zakaj se je sploh začela vaša politična kariera?

V Trzin sem se priselil pred 34 leti in se takoj aktivno vključil v delo v krajevni skupnosti in kasneje tudi v občini Domžale. Delal sem na veliko področjih in funkcijah.

Se boste v primeru spremembe zakona o preprečevanju korupcije po naslednjih volitvah spet aktivno vključili v vodenje občine, če hošete k temu povabljani?

O tem trenutno ne razmišljam. Omenjeni zakon je sicer sprejela prejšnja oblast, sedanja pa na njem ni naredila ničesar, zato sklepam, da tak zakon ustreza obema političnim opcijama. Pod trenutnimi pogoji na naslednjih volitvah ne morem kandidirati, ne bom pa rekel, da se v politiko ne bom več vrnil.

Besedilo in foto: Zoran Jereb

Predstavljamo vam člane četrtnega odbora OIC Trzin

Jožica Rihter,
vodja trzinske poslovalnice
Banke Domžale d.d.

Jožica Rihter

Na predlog Iztoka Kadunca, predsednika četrtnega odbora OIC Trzin, tokrat začenjamo s predstavljanjem članov četrtnega odbora OIC Trzin. Odbor poleg predsednika sestavljajo še naslednji člani: Janez Brunček, Jurij Čerček,

Brane Lap, Jožica Rihter, Vinko Turk in Franc Vehovec. Prav je, da najprej predstavimo edino članico odbora, to je Jožica Rihter.

Jožica Rihter je že devetnajst let zaposlena v Banki Domžale d.d., in sicer kot vodja njihove poslovalnice v Trzinu. Funkcijo članice četrtnega odbora je prevzela šele pred slabim letom, povod za to pa je bila selitev enega izmed članov četrtnega odbora v Ljubljano. Ker je tako odbor ostal brez enega člana, so na prosto mesto imenovali Rihterjevo. »Ponujeno funkcijo sem sprejela zato, ker razmere v OIC in Trzinu nasploh poznam in menim, da bi lahko pomagala pri nadaljnjem razvoju cone in reševanju problemov, ki se v njej pojavljajo,« pravi Rihterjeva. »Člani odbora si ves čas prizadevamo, da bi bilo naše delo kar se da učinkovito, in mislim, da smo z dosedanjim delom odbora lahko kar zadovoljni. Seveda se občanom ali podjetjem včasih zdi, da se kakšne zadeve odvijajo ali rešujejo prepočasi, vendar določenih upravnih postopkov naš odbor ne more pospešiti.«

Ideja, da bi v OIC Trzin odprli informacijsko pisarno, ni nova, pomembna pa je, da jo že vse od začetka podpirajo tudi obrtniki in podjetniki. »Financiranje tega projekta sicer še ni povsem določeno, jasno pa je, da bodo morali delovanje pisarne financirati vsi, ki od takega centra lahko pričakujejo določene koristi. To pa so tako občina kot tudi obrtniki in podjetja. Tudi lokacija pisarne zaenkrat še ni določena, mora pa biti takšna, da jo bodo lahko našli tudi obiskovalci. Zelo primerna bi bila avla piramide, vendar bi morali pred tem pred njo zagoloviti še nekaj dodatnih parkirnih mest,« pravi Jožica Rihter in dodaja, da bo vodenje te pisarne v organizacijskem smislu precej zahtevno delo. »V katero smer se bo dejavnost pisarne razvijala, bodo določale predvsem potrebe podjetij, ki bodo pisarno finančno vzdrževala. V uspeh pisarne ne dvomim, saj sem prepričana, da ji bomo vsi člani četrtnega odbora ves čas stali ob strani in ji pomagali po svojih najboljših močeh,« je ob kancu objubil Jožica Rihter.

Zoran Jereb

RRA LUR

Regionalna
razvojna
agencija -
Ljubljanske
urbane
regije

RAZVITUR
Ljubljanske 13
1000 Ljubljana
Telefon: +386 1 366 1921
Faks: +386 1 366 1925
E-pošta: tur@ljubljanra.si
www.razvitur.si

Elektronsko poslovanje je za regijo velik izziv

Petindvajsetega maja je RRA LUR v Cankarjevem domu na Vrhniki organizirala posvet na temo razvitosti podpornih sistemov za krepitve koncepta informacijske družbe in oblikovanje prednostnih nalog na področju razvoja informacijske družbe v Ljubljanski urbani regiji v okviru priprave Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije za obdobje 2007 - 2013.

Na posvetu je bila uvodoma podana osnovna informacija o novi kohezijski politiki in Strategiji uvajanja elektronskega poslovanja v lokalne skupnosti. Oba dokumenta predstavljata izhodišči za pripravo enotnih rešitev, ki so povezane z uvajanjem elektronskega poslovanja v občinah. Po predstavitvi obeh dokumentov so se udeleženci v razpravi dotaknili problemov, ki so povezani s sistemom uvajanja tako imenovane e-uprave. Strinjali so se, da mora biti regijski sistem uvajanja e-uprave kompatibilen z državnim, zato je nujna koordinacija in sodelovanje med državno in lokalnimi skupnostmi. V drugem delu srečanja je potekala predstavitve projektnih idej, ki jih lahko na kratko povzamemo v željo občin po vzpostavitvi skupnega regijskega portala, ki bo vključeval: e-storitve, namenjene racionalizaciji nekaterih postopkov in večjo dostopnost storitev za občana, in vsebine, ki bodo omogočale razbremenitev dela občinskih uprav. Poudarjeno je bilo tudi, da je treba pri vzpostavljanju skupnega portala v regiji paziti na tehnološko in vsebinsko kompatibilnost ter zaščitno informacijskega sistema pred zlorabami.

mag. Lorena Korošec

Mreža kolesarskih poti v Ljubljanski urbani regiji

V Regionalni razvojni program Ljubljanske urbane regije za obdobje 2002 - 2006 je vključen tudi projekt »Mreža kolesarskih poti regije«, katerega cilj je vzpostaviti celovito kolesarsko mrežo na območju občin Ljubljanske urbane regije.

Projekt je razdeljen na tri faze: (1) idejna zasnova kolesarskih povezav v Ljubljanski urbani regiji, (2) priprava dokumentacije za označitev kolesarskih povezav in (3) izvedba kolesarskih povezav, oblikovanje ponudbe in priprava informativnega gradiva. Junija lani se je zaključila prva faza projekta, v katero so se vključile vse občine Ljubljanske urbane regije. V tej fazi je bila na podlagi analize kolesarske infrastrukture v regiji in dogovorjenih kriterijev za oblikovanje kolesarskih povezav regije izdelana idejna zasnova kolesarskih povezav, ki je bila potrjena s strani vsch občin v Ljubljanski urbani regiji.

Aprila letos smo začeli izvajati drugo fazo projekta, v kateri sodeluje osemnajst občin Ljubljanske urbane regije. V okviru te faze smo, tudi na podlagi pogovora, ki so ga imeli predstavniki RRA LUR s predstavniki Direkcije RS za ceste, pripravili predlog oštevilčenja posameznih odsekov, ki so vključeni v idejno zasnovo mreže kolesarskih povezav regije. Predlog oštevilčenja in rezultate pogovora s predstavniki Direkcije RS za ceste smo predstavili predstavnikom občin in turističnih društev v regiji na delavnici, ki jo je Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije organiziral 9. junija letos na Pristavi v Podpeči pod Krimom.

Do konca letošnjega leta, ko se bo predvidoma druga faza projekta zaključila, bomo opredelili natančne lokacije tabel za označitev kolesarskih povezav in tabel s predstavitvami kolesarskih povezav, določili vsebino dopolnilnih tabel, pridobili soglasja za postavitev označb, naredili pregled tabel in pripravili naročilo.

Vesna Resinovič Slika: delavnice dne 9. 6. 2005

Regija enakih možnosti

Sestindvajsetega maja je v Kulturnem domu Mengeš potekal posvet na temo zagotavljanja enakih možnosti vsem prebivalcem Ljubljanske urbane regije. Posveta, ki je bil organiziran v okviru priprave Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije za obdobje 2007-2013, so se udeležili predstavniki občin, društev, zavodov, invalidskih organizacij, centrov za socialno delo, Javnega stanovanjskega sklada Mestne občine Ljubljana, predstavniki Zveze Romov Slovenije in drugi. Na posvetu je bila uvodoma podana osnovna informacija o novi kohezijski politiki, kasneje pa so udeleženci razpravljali o aktualnih problemih, ki so povezani z zagotavljanjem enakih možnosti vsem socialnim skupinam. Pri tem so največ pozornosti namenili dvema vsebinskima sklopoma, in sicer problematiki izobraževanja in zagotavljanja enakih možnosti pri dostopu do dela in kapitala. Strinjali so se, da je pri zagotavljanju enakih možnosti nujna širša medijska podpora, s ciljem osveščanja kar najširšega kroga ljudi. V nadaljevanju razprave so se udeleženci dotaknili tudi problemov, ki so povezani z zagotavljanjem boljše dostopnosti javnega potniškega prometa za deprivilegirane skupine, in problemov z urejanjem stanovanjskih razmer za Rome. V drugem delu srečanja je potekala predstavitve projektnih idej, ki so vsebinsko povezane z zagotavljanjem enakih možnosti. Na kratko jih lahko povzamemo kot željo po vzpostavitvi večnamenskih informativnih središč v regiji, ki bodo nudila storitve s področja izobraževanja, svetovanja in informiranja glede možnosti zaposlovanja. Prav tako je bila izražena tudi potreba po vzpostavitvi skupnega portala, ki bi bil namenjen racionalizaciji nekaterih postopkov s področja socialnega varstva. Posvet se je zaključil z željo udeležencev po večjem povezovanju med partnerji v regiji, saj je to predpogoj za uspešnost naše regije.

Novi RRP bo nadaljevanje že obstoječega

V torek, 21. junija 2005, je Lilijana Resinovič, direktorica Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije, predstavila že izvedene aktivnosti v okviru priprave Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije za obdobje 2007 - 2013. V drugem delu srečanja pa so župani in predstavniki občin razpravljali o prihodnjih aktivnostih v okviru priprave Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije (RRP LUR) za naslednje šestletno obdobje.

Lilijana Resinovič, direktorica Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije, je predstavila že opravljene aktivnosti v okviru priprave novega regionalnega razvojnega programa za obdobje 2007 - 2013 in poudarila, da sta osnovni izhodišči, na katerih temelji Regionalni razvojni program Ljubljanske urbane regije za obdobje 2007 - 2013, nova kohezivna politika in Strategija razvoja Slovenije. Nov regionalni razvojni program izhaja iz obstoječega še veljavnega razvojnega programa za obdobje 2002 - 2006, s pripravo katerega so občine Ljubljanske urbane regije začele pozno, šele na polovici programskega obdobja. »Zaradi tega in drugih težav, ki so večinoma povezane z izvedbenimi strukturami, dobesedno del programa ni bil izveden. Nov RRP LUR, h kateremu je do sedaj pristopilo 19 občin naše regije, ho ne glede na to, da bodo osnovne usmeritve, ki jih želimo z njim zasledovati, podobne kot so v še veljavnem regionalnem razvojnem programu, upošteval izkušnje iz preteklega obdobja in nastale spremembe v okolju,« je dejala Resinovičeva.

Skladno s tem so bile v preteklih mesecih že organizirani številni posveti in delavnice z naslednjimi vsebinskimi sklopi:

- Konkurenčnost gospodarstva regije
- E-Uprava
- Enake možnosti
- Kultura - priložnost konkurenčnosti
- Komunalna infrastruktura za konkurenčnost regije
- Ohranjanje narave
- Izzivi gospodarstva

Rezultat teh posvetov in delavnic je neprečisljen nabor 61 projektov idej. Da pa bi informacije, dobljene na delavnicah, čim boljje izkoristili, ho RRA LUR v prihodnjih mesecih nadaljevala s posveti in individualnimi pogovori s partnerji v regiji, vse pa s ciljem, da bi v novi program vključili projekte z ustreznimi izvedbenimi strukturami. Tako bodo projekti, vključeni v novi RRP, za občine obvezujoči in tudi finančne postavke zanje hodo vnaprej znane. Osmutek Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije bo javnosti predstavljen in ponujen v razpravo na razvojnem forumu, ki bo potekal v mesecu oktobru. »Občine si morajo tako kot celotna regija prizadevati, da ho novi RRP treba dobro uskladiti z nacionalnim razvojnimi programom, se pravi, da ho treba uravnovežiti in uskladiti nacionalne in regionalne cilje,« je v nadaljevanju poudarila direktorica RRA LUR in dodala, da ho treba k sodelovanju prireditelji tudi zasebni sektor.

Glede določanja prioritetenih programov so se udeleženci srečanja strnjali, da je vsakakor treba nadaljevati z izvajanjem že začelih projektov in med njimi določiti prioritete. V tej smeri ho potekala tudi glavnina dela v prihodnjih mesecih, saj ho potrebnega preciznejše usklajevanje, preverjanja in koordinacije. Z vidika strukturnih izboljšav pa so udeleženci podprli predlog Zakona o skladnem regionalnem razvoju, ki se nanaša na svet regije, ki naj bi ga sestavljali župani ali predstavniki občin, ki jih bodo imenovali občinski sveti. Svet regije ho skladno s predlogom Zakona o skladnem regionalnem razvoju sprejmal vse ključne politične odločitve v regiji in seveda tudi s tem povezane odgovornosti. Med pristojnostmi sveta naj bi bilo tudi odločanje o regijskem sofinanciranju posameznih projektov, spremljanje dela nosilcev posameznih projektov in zastopanje regije navzven.

mag. Lorena Korošec

Družba Slopak je nase prevzela zahtevno nalogo vzpostavitve sistema za ravnanje z odpadno embalažo v Sloveniji.

DRUŽBA ZA KAVANJE Z ODPADNO EMBLAŽO

V skupni masi vseh odpadkov (v Sloveniji jih je 850 000 ton letno), ki nastajajo in obremenjujejo naše okolje, velik delež zavzema odpadna embalaža. Zato sta Svet EU in Evropski parlament že leta 1994 sprejela evropsko Smernico o embalaži in odpadni embalaži. Smernica natančno določa deleže reciklaže in predelave, ki jih je za odpadno embalažo treba dosegati. V Sloveniji je bil skladno s tem sprejet Pravilnik o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo ter Operativni program ravnanja z embalažo in odpadno embalažo v obdobju od leta 2002 do 2007 za izpolnitev zastavljenih ciljev. Družba Slopak zagotavlja pravilno ravnanje z embalažo za vse vrste odpadne embalaže, saj sama ali skupaj s podizvajalci ali drugimi osebami razpolaga s sredstvi in opremo ter objekti in napravami, ki zagotavljajo ravnanje, odstranjevanje ali predelavo odpadne embalaže v skladu s predpisi.

Slopak

Povsod je lepo, doma je najlepše

V Sloveniji letno vsak državljan v povprečju proizvede 300 kilogramov odpadkov in od tega 80 kilogramov odpadne embalaže. Zaradi rasti kupne moči in bruto domačega proizvoda se hitro približujemo evropskemu povprečju, ki znaša 150 kilogramov odpadne embalaže na prebivalca. Odpadna embalaža je pomemben vir sekundarnih surovin.

Embalaža izdelkov je praviloma izdelana iz kakovostnih materialov. Če jo ustrezno predelamo v sekundarno surovino, lahko tako dobljen material še enkrat uporabimo za različne izdelke. Iz plastike, pridobljene iz odpadne embalaže, se tako izdelujejo ohišja za svinčnike, vžigalnike, različne cevi, vrečke... Iz lesene embalaže (na primer palet), se izdelava furnir, iz papirja in kartona se izdelujejo papirnati polizdelki, steklo pa se predelava v steklene polizdelke. V takem primeru se kakovostna surovina ponovno uporabi, preden v enem od svojih naslednjih »življenj« kot končni izdelek konča na deponiji odpadkov.

Ekološki otok (foto: Zoran Jereb)

S takim večkratnim krmenjem materiala, kjer osnovno količino primarne surovine uporabimo več kot enkrat, porabimo manj primarnih surovin - dreves, nafte, rudnin, manj energije, in podaljšamo življenjski odlagalski obdobje odpadkov, ker je odpadkov, odpeljanih na deponijo, manj.

Naslednji cikel uporabe se začne pri končnem potrošniku predhodnega cikla - torej pri kupcu, ki izdelek v izbrani embalaži doma do konca porabi. Popolnoma izpraznjeno embalažo potrošnik odvzame na prostor, ki je doma za namenjen.

Kako doma ločevati odpadno embalažo od ostalih odpadkov?

Priporočamo uporabo velike vreče - lahko je običajna vreča za smeti, kjer se zbira vsa odpadna embalaža. V njej lahko skupaj shranjujemo plastenke, kartonaste škatle, ovijalne folije, steklenice, pločevinke, kartonasto volto embalažo za pijače... Nato enkrat tedensko vrečo zbrano odpadno embalažo odpeljemo ali odnesemo na ekološki otok, kjer jo razporedimo v ustrezne zabojnike v skladu z navodili, ki so napisana na etiketi vsakega zabojnika. Glede na izkušnje lahko zapišemo, da je v štirideskem gospodinjstvu zaradi ločevanja odpadne embalaže od ostalih odpadkov, ki se še vedno mečajo v koš za smeti, tega potrebno odnesti zgolj nekajkrat na teden, preden pa je bilo to skoraj vsakodnevno opravilo. Če pa imate na voljo večji prostor, v katerem lahko shranjujete odpadno embalažo, je še bolj racionalno, če ho doma ločevati embalažo po materialih in potem vsebino samo pretreseste v ustrezen zabojnik na ekološkem otoku.

Slopak

Trzinska podjetja (5) – Čistoča d.o.o.

V glavnem opravljajo umazane posle... A legalne

Verjeli ali ne, občina Trzin premore podjetje, ki ima že skoraj tisoč zaposlenih. To je podjetje Čistoča d.o.o., ki je sicer »formalno« nastalo šele leta 1991, njegovi začetki pa segajo v leto 1968. Tedaj je podjetni Franci Mušič pričel s čiščenjem stekel in z vsakovrstnimi generalnimi čiščenji. V letih 2003 in 2004, ko je podjetje prevzel Mihael Strmljan, so dosegli naslednji mejnik v razvoju. S svojo dejavnostjo so se namreč razširili na celoten slovenski prostor. Danes podjetje sestavljajo tri poslovne enote, razdeljene po regijah: PE Osrednja Slovenija, PE Vzhodna Slovenija in PE Primorska. »Širitev podjetja je potekala z nakupom ali prevzemom lokalnih čistilnih podjetij, ki so delovala samo v svoji okolici,« izjemno hitro rast podjetja pojasnjuje Danijel Sever, direktor PE Osrednja Slovenija.

Poslovni rezultati podjetja so seveda primerni njegovi velikosti. Promet in dobiček v zadnjih letih naraščata za dvajset do trideset odstotkov letno. Lani so ustvarili 2,5 milijarde tolajev prometa, letos pa naj bi se številka povečala še za eno milijardo. »Izzivov nam ne manjka, saj želimo postati največje tovrstno podjetje v Sloveniji ter si ustvariti ugled najboljšega čistilnega servisa na trgu,« pravi Sever in dodaja, da bo tudi letošnje leto zanje nekaj posebnega - število zaposlenih bo namreč preseglo številko tisoč. Podjetje s svojo primarno dejavnostjo nima veliko možnosti za nadaljnjo širitev na domačem trgu, zato se pripravljajo na širitev tudi na drugih področjih. Eno izmed teh je vzdrževanje in upravljanje večstanovanjskih in poslovnih objektov. »Vzdrževanje objektov opravlja podjetje Čistoča d.o.o., medtem ko smo za upravljanje objektov ustanovili novo podjetje - Gradalis upravljanje d.o.o.

Danijel Sever: »Podjetje Čistoča d.o.o. vam poleg storitev čiščenja zagotavlja tudi dopolnilne usluge kot so vzdrževanje objektov in opravljanje manjših obrintiških del ter vam tako ponuja celovito storitev na enem mestu.« (Foto: Arhiv podjetja Čistoča d.o.o.)

Čiščenje je zahtevno delo

Čiščenje po zaslugi sodobnih čistilnih sredstev in postopkov ni več umazano in naporno delo, je pa še vedno precej neugledno, zato je zaposlene za takšno delo težko dobiti. V Čistoči poskušajo zaposlene v podjetju tudi zadržati, ne samo pridobiti. »Po zaslugi rednega izplačevanja plač in regresov pa tudi stimulativnega nagrajevanja nam to, zaenkrat, tudi uspeva, čeprav je velika fluktuacija zaposlenih ena izmed značilnosti naše panoge. Zaposlitveni potencial je najslabši na Primorskem, še posebej v Idriji in Cerknem, kjer brezposelnih praktično nimajo, najboljši pa je na Štajerskem. Delo imamo organizirano tako, da imajo zaposleni delovno mesto čim bliže svojemu domu.« Čiščenja že dolgo ne predstavljajo več samo vedro, krpa in voda, ampak to delo

zahteva strokoven in sistematičen pristop. »Pred prvim čiščenjem si vsak objekt ogleda sanitarni inženir in skupaj z dobavitelji čistil izdelata sistem oziroma načrt dela, ki je prilagojen materialom, opremi in zahtevam vsakega prostora posebej. V tem načrtu je natančno določen način in vrstni red čiščenja ter ustrezna čistilna sredstva. To je še posebej pomembno na objektihi, kjer morajo spoštovati zahteve sistema HACCP (to so vsi prostori, kjer se ravna z živili), poseben sistem čiščenja pa zahtevajo tudi bolnišnice, bazeni, hoteli ...«, pojasnjuje Sever in dodaja, da ravno na področju čiščenja bazenov in bazenskih kompleksov vidijo dodatne možnosti za rast podjetja. »Tovrstno čiščenje je namreč zahtevnejše, kar pomeni, da je na tem segmentu našega dela manj konkurence. Kljub temu pa ne načrtujemo večje specializacije podjetja, saj naročniki od čistilnih servisov zahtevajo vedno bolj celovite storitve.«

Organizirano imajo tudi dežurstvo

Izmed njihovih številnih prednosti pred konkurenco je Danijel Sever omenil tri. Prva so generalna čiščenja, kjer skrbijo, da so njihove ekipe usposobljene za delo z najnovejšimi čistilnimi sredstvi in seznanjene z vsemi postopki za čiščenje še tako zahtevnih površin ali prostorov. Pedeset zaposlenih v njihovi enoti Servis se namreč ukvarja samo z generalnimi čiščenji. Druga prednost, ki jo je vredno izpostaviti, je njihovo 24-urno dežurstvo vse dni v letu, ki je namenjeno predvsem čiščenju po elementarnih nesrečah (kot so vdori vode ali požari) ter drugim intervencijam, ki ne morejo počakati do jutra. Zaradi delovanja na območju celotne Slovenije je njihova pomembna prednost pred konkurenco tudi kratek odzivni čas. »Stranke so zahtevne tudi na področju čiščenja in želijo vedno bolj strokovno in kvalitetno čiščenje prostorov, pri tem pa se cena storitev zaradi močne konkurence ne more dvigniti,« razmere na trgu opisuje Sever in dodaja, da je podjetij, ki se v naši državi ukvarjajo s čiščenjem, ta čas približno dvesto. »Čeprav je med njimi velika večina manjših, je konkurenca zelo huda; kar polovico poslov pridobimo na javnih razpisih,« je ob koncu pogovora dejal Danijel Sever. Plačilna nedisciplina naročnikov jim povzroča kar nekaj nepotrebnih stroškov, vendar to zaenkrat še ne ogroža irdnosti podjetja.

Zoran Jereb

Zahvala

Glavna razlika med ljudmi, ki uresničitno sanje, in tistimi, ki jih ne, je največkrat v delovanju: prvi preidejo od besed k dejanjem, drugi ostanejo pri besedah...

S to znano mislijo bi se želela zahvaliti g. Mihaelu Strmljanu, direktorju podjetja Čistoča d.o.o. iz Trzinu, ki je s svojim dejanjem pomagal uresničiti sanje - nakup nujno potrebne invalidskega dvigala za sina Tadeja.

Še enkrat iskrena hvala.

Mateja in Brane Bugar

Ker se je konec junija v Novi Gorici spet pojavila okužba s hruševim ožigom, je Fitosanitarna uprava RS 28. junija 2005 na podlagi prvega odstavka 75. člena Zakona o zdravstvenem varstvu rastlin (Uradni list RS, št. 23/05, uradno prečiščeno besedilo; v nadaljevanju ZZVR-1) ter 4. in 8. člena Pravilnika o ukrepih za preprečevanje širjenja in zatiranje hruševga ožiga (Uradni list RS, št. 18/04, 44/04 in 21/105; v nadaljevanju pravilnik) direktorica Fitosanitarne uprave Republike Slovenije (v nadaljevanju: Uprava) v zadevi zatiranja in preprečevanja širjenja škodljivih organizmov rastlin v Republiki Sloveniji izdaja

ODLOČBO

o določitvi mej okuženega območja in žarišč okužbe s hruševim ožigom

1. Poleg okuženih območij, določenih v prilogi 1. pravilnika, veljajo prepovedi in omejitve tudi za žarišča okužbe, ugotovljena v letih 2003, 2004 in 2005 iz Priloge 1, ki je sestavni del te odločbe. Okužena območja in žarišča okužbe s 5 km širokim varovalnim pasom so označena v Prilogi 2, ki je sestavni del te odločbe.
2. Na okuženih območjih in v žariščih okužbe obstaja nevarnost za zdravstveno varstvo gostiteljskih rastlin bakterije *Erwinia amylovora* in za širjenje hruševga ožiga.
3. Premeščanje čebel z območij iz 1. točke je prepovedano do 01. julija 2005 za Primorsko in 15. julija 2005 za preostalo Slovenijo, razen če pristojni fitosanitarni inšpektor dovolji premeščanje na podlagi osamitve čebel za 48 ur v temnem prostoru ali 72 ur v karanteni na nadmorski višini vsaj 1300 m oziroma na območju, kjer ni cvetočih gostiteljskih rastlin.
4. Na območjih iz 1. točke pregleduje fitosanitarni inšpektor gostiteljske rastline v rasti dobi 2005 v skladu s programom posebnega nadzora, zlasti še okrasne rastline panešpelj (*Cotoneaster* spp.), ogrinjena trna (*Pyracantha*), fotinije (*Photinia davidiana*), gloga (*Craiaegus*) in kutine (*Cydonia*), ki rastejo na ogroženih območjih.
5. Gozdne rastline na območjih iz 1. točke pregleduje gozdarski inšpektor in izvajalec javne gozdarske službe.
6. Rezultati pregledov iz četrte in pete točke te odločbe morajo biti vpisani v uradno evidenco pri Fitosanitarni upravi Republike Slovenije.
7. Pridelovanje gostiteljskih rastlin za saditev na okuženem območju je prepovedano, razen na vzpostavljene nevtralnem območju iz priloge 3.
8. S to odločbo se dopolni seznam žarišč hruševga ožiga iz leta 2003, določenih s pravilnikom, in nadomesti odločba št. 327-01-440/2003-29 z dne 19.08.2004.

Obrazložitev:

ZZVR-1 določa, da če se na ozemlju Republike Slovenije pojavi škodljiv organizem s seznamom I.A in II.A oziroma s seznamom I.B ali II.B, za katerega je evropska komisija priznala Republiki Sloveniji status varovanega območja, ali se pojavijo simptomi na rastlini, rastlinskih proizvodih ali nadzorovanih predmetih, na podlagi katerih se sumi na okužbo s škodljivim organizmom s seznamom I.A, II.A, I.B ali II.B, morajo izvajalci zdravstvenega varstva rastlin o tem takoj na predpisan način obvestiti Upravo.

Med posebnim nadzorom gostiteljskih rastlin hruševga ožiga so fitosanitarni inšpektorji in drugi pooblašteni izvajalci zdravstvenega varstva rastlin obvestili Upravo o sumljivih simptomih na rastlinah in odvzeli uradne vzorce rastlin ter jih poslali v laboratorij, ki opravlja diagnostične preiskave. Pooblaščen laboratorij je potrdil sum na okužbo z bakterijo *Erwinia amylovora* (Buriil) Winslow *et al.*, ki je na seznamu II.A in II.B direktive 2000/29/ES, ki Republiki Sloveniji določa status varovanega območja.

Na podlagi laboratorijskih analiz so bila določena žarišča okužbe, ki predstavljajo območje okoli točke potrditve okužbe, določene s pravokotnimi koordinatami v metrih s polmerom do 1 km. Območje žarišč na Gorenjskem iz leta 2003 je v skladu s pravilnikom določeno kot okuženo območje, kjer se je hrušev ožig ustalil.

Med posebnim nadzorom hruševga ožiga so bila odkrita nova žarišča, ki jih v skladu s pravilnikom določa ta odločba in so navedena v njeni prilogi 1. Pravilnik določa, da se v letu prve potrditve hruševga ožiga in v naslednjem letu žarišče okužbe šteje za območje z nizko stopnjo pojavljanja hruševga ožiga in se obravnava kot varovano območje. Če ni odkritih novih primerov bolezni, se tretje leto žarišče okužbe zbríše s seznama in prekliče njegov varovalni pas; če pa so odkrite nove okužbe, se šteje, da se je bakterija *Erwinia amylovora* (Buriil) Winslow *et al.* na tem območju ustalila (okuženo območje) in se ga ne obravnava več kot varovano območje.

Ker obstaja nevarnost za zdravstveno varstvo rastlin, v skladu s 75. členom ZZVR-1, direktorica Uprave z odločbo določi meje posebnega nadzorovanega območja zaradi preprečevanja širjenja bakterije *Erwinia amylovora* (Buriil) Winslow *et al.* V skladu s pravilnikom je posebno nadzorovano območje ozemlje Republike Slovenije, na katerem se razmestijo okužena in neokužena območja, kjer se na predpisan način zagotavlja zdravstveno varstvo gostiteljskih rastlin in posebni nadzor hruševga ožiga. Razmejitev žarišč in pripadajočih varovanih območij je grafično prikazan v prilogi 2. Na območju žarišč in na okuženem območju je prepovedano pridelovanje gostiteljskih rastlin za saditev, razen če je vzpostavljeno nevtralnno območje, kot je določeno v prilogi 3.

Glede na navedeno je bilo odločeno, kot je razvidno iz izreka odločbe. S tem je odločba utemeljena. Odločba se izdaja po uradni dolžnosti in je takse prosta.

mag. Katarina Groznik, direktorica

Pisma bralcev

Kakšen bo trajnostni razvoj Trzina

Mislil sem, da nekaj časa ne bom pisal v Odsev, a razmere me silijo, da le nisem povsem tiho in se ne obrnem proč, ko opazim kak problem ali me ljudje opozarjajo na težave, s katerimi se soočajo v naši občini.

Verjetno se še vsi Trzinci dobro spominjajo vročih razprav o velikosti in podobi centra Trzina, ki mu še vedno pravimo T3. Takrat smo soglasno poudarjali, da si želimo prijeten izgled kraja, da v naše okolje ne sodijo visoki, neestetski objekti. Koliko hudih besed je bilo izrečenih na račun višine objektov v T3? Ali politiki in tisti, ki se ukvarjajo z urbanizmom na našem območju, in si stvari tako hitro pozabljajo? Takrat so »letele« nekateri politične glave in še vedno so nekateri prepričani, da so bloki v T3 previsoki.

Zdaj pa ob Irgovini Mercator, na mestu, kjer je bil včasih Ford servis, raste v nobo prodirajoča kletka betonskih nosilcev in nakazuje, da so nam pristojni skazi stranska vrata »znesli« kukavičje jajce. Ogrodje objekta, ki je zdaj zrastle na parkirišču nekdanjega Ford servisa, je šele začetek, slaba tretjina mastodona, ki naj bi po zamisli tistih, ki jim je pomemben le denar, krasil začetni pogled na Trzin. Ogromna škatala, pa če bo še tako lepo zastekljena, bo spominjala na New York, izbrislala pa bo pogled na Zareber in Trzin, kakršnega smo gradili v zadnjih letih. Požrla bo sonce in razglede sosedom, obiskovalci pa bodo prepričani, da so še vedno v industrijski coni. Ves čas vemo in smo vedeli, da se bo Trzin dolgoročno spojil z Ljubljano, ampak pravi Trzinci smo vedno poudarjali, da naj naš kraj, dokler je le mogoče, ohrani svojo dušo. Vse raziskave javnega mnenja, ki jih opravljajo na Občini, kažejo, da si bivalci Trzina želijo prijetnega in urejenega bivalnega okolja. Na Občini pišejo strategije razvoja občine in povsod na prvem mestu poudarjajo kakovost bivanja in skrb za človeku prijazno okolje. Županova lista se imenuje Lista za trajnostni razvoj Trzina, opozicijska lista pa se zavzema za zeleni Trzin. Kje so zdaj njihova prizadevanja? So to zgolj črke na papirju, besedne puhlice v predvolilnem cirkusu?

Kako zdaj nihče ne naredi nič proti takšni gradnji, ki nam jo gradijo ob vsotpu v stanovanjsko naselje? Spet vsi umivajo roke in vijejo oči, kako so nemočni. »Na občini smo samo dali lokacijsko informacijo, ki govori, da je pri gradnji treba upoštevati določila Prostorsko-urejilnega načrta za isto območje – PUP-a.« Načrt predvideva, da gre tam za stanovanjsko naselje, v katerem pa so možni nekateri poslovni objekti. Kot smo neuradno izvedeli, naj bi na občini ob tem pristali, da takšni objekti segajo 12 metrov v višino. Če je to res, so na Občini imeli več podatkov o tem, kaj investitor pripravlja. Na Upravni enoti so izdali gradbeno dovoljenje, ker je pač v PUP-u zapisano, da so tam lahko poslovni objekti. Ko je investitor prišel na UE, je moral prinesiti vse načrte in drugo gradbeno dokumentacijo, rako da so na UE točno vedeli, za kaj izdajajo dovoljenje. Tisti, ki se je podpisal pod to dovoljenje, bi moral za svojo odločitev odgovarjati. V stanovanjsko naselje taka predimenzionirana nakaza ne sodi! Ali ste na Upravni enoti izgubili orientacijo? V industrijski coni dovoljujejo stanovanjsko pozidavo – vsi poznamo problem L. gradu, v stanovanjskem naselju pa gradijo povsem neskladnih, grdih objektov, ki sodijo v poslovne cone! Vas zanima zgolj denar? Pri vsej zadevi nekaj smrdi!

Kje pa so gradbeni, okoljski in drugi inšpektorji, ki morijo zasebnike, če na črno postavijo kakšen zid, škarpno? Tudi inšpektorji naj bi vedeli, kakšni objekti sodijo v določeno okolje. Zakaj ne posredujejo, ustavijo gradnjo?

Seveda je v prvi vrsti kriv investitor, ki brez poslušanja okolice vsiljuje svojo voljo in moč, vendar bi tudi Občina morala biti gospodar na svojem območju. Zakaj pa smo se zavzemali za svojo občino? Da bomo zdaj silili samo jadikovanje, da je to samo dediščina nekdan-

je domžalske občine, da naše Občine nihče nič ne vpraša. Na občini sklicujejo zbere prebivalcev ulic in manjših območij, na katerih jih seznanjajo s spremembami PUP-ov, urejilnih in drugih lokacijskih načrtov, pri tem pa vedno dajo udeležencem zasedanji že v naprej vedeti, da je vse odločeno in da so jih sklicali samo zato, ker tako zahteva zakon, zakaj pa za take velike posege v trzinski prostor ne skličejo nobenega zbora? Zakaj Občina, ki naj bi bila usmerjena v trajnostni razvoj kakovosti življenja v Trzinu ne stori ničesar? Ali je to usi trajnostni razvoj, ki nam ga obljublja na predvolilnih shodih? Mogoče bi bilo prav, da v prihodnje ne bi bili več tako naivni.

Miro Štebe,
Ljubljanska 18 a, Trzin

Plin in pločnik na Mengeški cesti

V decembrski številki lanskega Odseva je občane Mengeške ceste (spet) razveselila novica, da bo v letu 2005 plinovod zgrajen končno tudi ob tej cesti. V prispevku Petrola je namreč pisalo, da je v letošnjem letu predvidena izvedba treh projektov, med drugim tudi II. faza / 2. etapa, ki zajema območje med Jemčevce in Mengeško cesto ter območje vzhodno od Mengeške ceste. Izgradnja na tem območju je po njihovem vezana na načrte Občine Trzin, ki planira gradnjo manjkajočega pločnika v severnem delu Mengeške ceste.

V začetku marca letos pa smo v posvetovalni energetski pisarni Petrola v Trzinu izvedeli, da plina na Mengeški v letošnjem letu še ne bo. Ker je bilo taki, nikjer objavljeni informaciji težko verjeti, smo štirje občani zaprosili za razgovor pri županu. Na razgovoru, ki smo ga imeli 23. marca letos, sta bila navzoča tudi predstavnika Petrola in nam povedala, da se izgradnja plinovoda na Mengeški cesti za letos odmika. Gospod župan je izjavil, da to novico sliši prvič in da je po njegovih informacijah plinifikacija in s tem tudi izgradnja manjkajočega pločnika na vzhodni strani Mengeške ceste v letošnjem letu še vedno možna. Ne tem sestanku je gospod župan obljubil, da bodo:

- v treh tednih na Občini preučili možnost plinifikacije in izgradnje pločnika ob Mengeški cesti še v letošnjem letu,
- o rezultatih preučitve (rokih izgradnje plinovoda in pločnika) poročali na zboru občanov Mengeške ceste, ki bo v drugi polovici aprila.

Ker je medtem od sestanka preteklo že več kot tri mesece, sprašujemo, kdaj bo gospod župan izpolnil obljubi?

Peter Kralj, Franc Kurent, Stane Mesar in Franci Mušič,
občani z Mengeške ceste

O naravnih nesrečah je koristno govoriti...

Govoriti prav zaradi tega, da ne pozabimo na to, da nas lahko prizadene tudi to - huje ali blažje. Prav zaradi tega so se v sredo, 15. junija 2005, v Izobraževalnem centru na Igu župani občin in sodelavci sestali z ministrom za obrambo RS in njegovimi sodelavci. Tam jim je bila pojasnjena vizija razvoja civilne zaščite in naloge, ki čakajo sleherni lokalno skupnost. Sistem še ni dorečen, je pa jasno, kako bi tekla nadgradnja. Na spletni strani www.sos112.si se lahko vsakdo seznanil z zakonodajo s tega področja, aktualnimi dogodki in razvojem te humanitarne dejavnosti.

Tudi v Trzinu pripravljamo okroglo mizo na temo »Civilna zaščita danes«. Pripravili jo bomo po dopustih, da bomo prav vsi lahko prisluhnili uglednim gostem in morda tudi sami dodali kakšno svoje mnenje in pogled na to temo.

Zoran Rink, poveljnik CZ občine Trzin

Proslava ob dnevu državnosti

Tako kot po drugih slovenskih krajih smo tudi v Trzinu proslavili 14. rajstni dan naše mlade države, ki je bila ustanovljena 25. junija 1991. Pomembnega dogodka smo se tako kot prejšnja leta spomnili s proslavo, le da tokrat prirediteljev ni potekala na prostem, ob spominskih ploščah, kjer je prišlo do oborožene bitke v Trzinu, ampak v dvorani Marjanje Ručigaj v Centru T3. Razlog, zakaj je bilo temu tako, je čisto tehnične narave - na hiši, na kateri je pritrjena spominska plošča, trenutno potekajo gradbena dela. Prostor kot tak, pa čeprav je igral pomembno vlogo v času vojne za Slovenijo, konec koncev le ni tako pomemben. Pomemben je predvsem spomin na tiste dni in na tiste dogodke.

Proslava je bila klasična in na srečo ne dolgozvezna. Slednje postaja že kar zaščitni znak trzinskih prireditev, kar pa se mi zdi popolnoma pravilno. Kaj je lahko bolj mučnega, kot priknaviti uboge obiskovalce na stole in jih potem v nedogled mučiti s kot čreva dolgimi govori in zaletenim kvazi umetniškimi programom, medtem ko so z mislimi že vsi čisto drugje in si ne želijo drugega, kakor da slišijo najpomembnejše in nato kar se da hitro odvrtno na pogostitev - torej na klobaso in kakšno pivo ali dve. Priprave letošnjega kulturno - zabavnega programa so se že pred meseci zavzelo lotili upokojenci - člani mešanega pevskega zbora Žerjavčiki, kar se mi zdi zelo pozitivno. Da je vsaj kdo še tako zavzet in poln entuziazma, pa četudi se jim glasovi na trenutke malce zatresejo. Toda, ali ni lepo videti upokojence, ki se s takšnim veseljem in zavzetostjo aktivno vključujejo v dogajanje v našem, včasih malce zaspanem kraju?

Pripravili so tako pevski kot tudi literarni del programa. Najprej so, pod vodstvom zborovodkinje profesorice Alenke Markus, zapeli Zdravljico, nato pa še štiri druge pesmi - Smrt v Brdih skladatelja Maksa Pirnika ter še tri ljudske pesmi (Pa se sliši, Rož, Podjuna, Zila in Mav čez izaro). Olga Stopar, Milan Kuferšič in Meta Zelenjak pa so se predstavili tudi z interpretacijami pesmi Kaj iščem, Balada in Tu lač pesnikov Mile Katič, Cirila Kosmača in Toneta Kuntnerja.

Osrednji del prireditve sta zapolnjevala dva govora. Najprej se spregovoril župan občine Trzin Anton Peršak. Poudaril je, da nam praznik ob dnevu državnosti ponuja dve možnosti, in sicer da se spomnimo ljudi, ki so se žrtvovali za našo državo, in se pri tem veselimo zmage nad sovražno vojsko, ki nam je poskušala vzeti samostojnost. Po drugi strani pa lahko ob tej priložnosti razmislimo, kaj nam ta dan sploh pomeni. Spodbudil nas je k razmišljanju o tem, kako so se pred štiri najstimi leti uresničile dolgoletne sanje našega naroda, in o tem, da se je naša država rodila skozi bitko. V nadaljevanju nas je župan spomnil tudi na vse ostale

pomembne odločitve, ki smo jih sprejeli v preteklih letih - vključno s tem, da smo se pridružili Evropski uniji in Natu. Slavnostni govornik je bil tokrat Edvard Golob, rezervni stotnik prvega razreda in eden izmed treh pogajalcev z jugoslovansko vojsko v bitki pri Trzinu. Ta je sprva povzel dogodek, ki so bili po razglasitvi Slovenije za neodvisno državo ključnega pomena. Še posebej je izpostavil dogodek, ko so enote JLA prispele v Trzin in so slovenski teritorialci dobili nalogo, naj jih po mirni poti razorožijo. Ker pa pogajanja niso obrodila sadov, so bili prisiljeni ukrepati drugače, in se je začel ognjeni boj. Vojna za Slovenijo je na našo srečo trajala le deset dni, vendar se za vse, žal, ni srečno končala. Nekateri so namreč našo samostojnost plačali s svojimi življenji. Golob je v nadaljevanju poudaril, da vojne osebnosti nikakor ne odobrava (čeprav je bil prisiljen v njej sodelovati) in da se po njegovem mnenju v naši državi vse preveč merimo z zunanji močmi, namesto da bi bolj uporabljali dialog. »In ravno zato je treba ohraniti spomin na vojno kot opomin, da se nasilje ne izplača.« je poudaril Golob. Sledil je bolj vesel del, že kar tradicionalno kresovanje v kamnologu. Tisti, ki so se udeležili proslave, so po koncu prejeli vsak po en bon za pijačo in za klobaso, tisti same veselice željni, pa so morali za okrepčilo plačati iz svojega žepa. No, samo da so se na koncu vsi skupaj zabavali in imeli lepo v tej naši preljubi Sloveniji.

Mirjam Štih

Posebno obvestilo za »žerjavčke«

Zaradi srečanja upokojencev Gorenjske, ki se ga bomo 1. septembra 2005 v Škofji Loki udeležili tudi trzinski upokojenci, smo naš piknik v Dolgi dolini z 2. septembra prestavili na 9. september 2005.

Prijave za srečanje v Škofji Loki bodo zaključene do 14. avgusta, o tem pa vas bomo obvestili tudi z oglašnimi plakati.

Domzalska knjižnica se bo poleti preselila v nove prostore

Spoštovane obiskovalke, cenjeni obiskovalci Knjižnice Domžale!

Skupaj z vami se veselimo nove knjižnice v Domžalah, ki vam bo na 2000 kvadratnih metrih ponudila pestro izbiro knjižničnega gradiva in elektronskih medijev.

Selitve načrtujemo v avgustu, pri tem pa nam lahko posredno pomagata tudi vi, spoštovane bralke in cenjeni bralci. Kako? Ker se približuje čas poletnih počitnic in dopustov, vam svetujemo, da si še sedaj, na začetku poletja izposodite čimveč počitniškega in drugega branja, katerega boste lahko v miru prebirali vse poletje. Knjige pa nam boste šele v začetku jeseni vrnili v novo knjižnico v prvo nadstropje poslovnega centra Mercator.

Glavno selitve načrtujemo v avgustu, zaradi česar bo knjižnica takrat tudi zaprta. Zaradi selitve bo za naše uporabnike večjal nekoliko drugačen poslovni red:

V juniju in juliju bo knjižnica v Domžalah na Ljubljanski 58 delovala po ustaljenem poletnem odpiralnem času:

- ponedeljek: od 13.00 do 19.00
- torek: od 8.00 do 14.00
- sreda: od 13.00 do 19.00
- četrtek: od 13.00 do 19.00
- petek: od 8.00 do 14.00
- sobota: zaprto

Planiramo, da bo knjižnica v avgustu za uporabnike zaprta. Takoj ko bo preseljena, urejena in bo postavljena računalniška mreža, jo bomo odprli za uporabnike. Uporabnike bomo o tem splošno obveščali preko medijev. V mesecu avgustu bodo vsak dan v tednu po običajnih urnikih odprte krajevne knjižnice v Šentvidu pri Lukovici, Trzinu in Mengšu, kjer bodo uporabnikom iz Domžal na voljo vse storitve pod enakimi pogoji in isto člansko izkaznico (izposoja gradiva, e-točke...). Za morebitne nevedčnosti, ki jih bomo s tem povzročili uporabnikom, se že vnaprej opravičujemo in jih prosimo za razumevanje.

Uporabnikom svetujemo, da si poletno branje vzamejo na zalogo že od junija dalje, s čimer nam bodo posredno pomagali tudi pri selitvi knjižnice. Več kot si bodo ljudje izposodili knjig, hitreje bomo preselili knjižnico.

Svečano otvoritev planiramo sredi septembra.

Marjan Gujzman,
direktor Knjižnice Domžale

Program varčevanja s pitno vodo

Občina Trzin je z namenom vključevanja in osveščanja javnosti o tej problematiki pripravila Program varčevanja s pitno vodo.

V sklopu programa bodo potekale naslednje aktivnosti, s katerimi želi Občina Trzin vključiti in sodelovanje čim večjega števila prebivalcev Trzina in drugih:

- fotografski natečaj na temo »Pitna voda«,
- literarni natečaj, kratka zgodba na temo »Pitna voda«,
- izdaja zloženke z nasveti, kako vsakodnevno privarčevati vodo in
- sklop člankov o problematiki pitne vode v časopisu Odsev.

Ob zaključku obeh natečajev bo organizirana razstava prispelih fotografij in prispelih kratkih zgodb v avli Centra Ivana Hribarja.

Terminsko so aktivnosti organizirane takole:

- konec avgusta izide brošura z nasveti o varčevanju z vodo,
- fotografski natečaj in literarni natečaj se zaključita 1. septembra 2005,
- razstava in razglasitev zmagovalnih natečajnih prispevkov bo potekala v Centru Ivana Hribarja od 22. septembra do 22. oktobra 2005,
- objava člankov na temo vode v Odsevu v septembrski, oktobrski in novembrski številki.

Občina Trzin razpisuje literarni natečaj za kratko zgodbo na temo: »PITNA VODA«

Natečaj je organiziran v sklopu programa varčevanja s pitno vodo in naj bi prispeval k osveščanju javnosti o tej tematiki. Natečaj je brezplačen in namenjen vsem piscem. Pomembno je, da se avtorji držijo predpisane teme. Zgodbe, ki se na nikakršen način ne bodo povezovale s temo, bodo iz natečaja izločene.

Kratka zgodba ne sme biti daljša od 1000 besed oziroma dveh tipkanih strani. Vsak avtor lahko sodeluje na natečaju z eno (1) kratko zgodbo.

Razpis se začne takoj in je odprt do vključno 1. septembra 2005. Pošiljanje besedil je možno po pošti ali v elektronski obliki. Natečaj je anonimen, zato je potrebno upoštevati naslednja navodila:

- dela pošljite ali dostavite natisnana s priloženo disketo oziroma zgoščenko (.doc) v kuverti na naslov: Občina Trzin, Mengeška 22, 1236 Trzin s pripisom »literarni natečaj«,
- v desnem zgornjem kotu besedila je treba navesti šifro avtorja. Priložiti je treba zaprto ovojnico, označeno s šifro, s katero se avtor udeležuje natečaja, v kateri naj bo napisano ime, priimek, naslov, leto rojstva ter kontaktni telefon

Po elektronski pošti besedilo pošljite kot prilogo na naslov info@trzin.si. V okence **subject** ali zadeva vpišite »literarni natečaj«. V priloki naj bo besedilo, napisano v wordu (format .doc). V zgornjem desnem robu besedila napišite svojo šifro, ki bo zagotovila nepristranskost pri ocenjevanju. V samo besedilo elektronske pošte pa napišite naslednje podatke: šifro, ime, priimek, naslov, leto rojstva ter kontaktni telefon. Vaše ime ali naslov ne smeta biti napisana v besedilu, ki ga oddate kot prilogo.

Komisija bo izbrala tri najboljše kratke zgodbe.

Tri najboljše zgodbe bodo nagrajene:

- 1. mesto: 10.000 SIT
- 2. mesto: 7.000 SIT
- 3. mesto: 4.000 SIT

Otvoritev razstave izbranih kratkih zgodb ter razglasitev nagradencev bo 22. septembra 2005 v avli Centra Ivana Hribarja (na Ljubljanski 12 f v Trzinu) ob 19. uri.

Nagrajena dela bo zadržal organizator, ki si pridržuje pravico do njihove nekomercialne objave, z obvezno navedbo imena avtorja, avtor pa obdrži vse avtorske pravice. Avtorji nagrajenih kratkih zgodb pristajajo na brezplačno objavo njihovih del v časopisu in na spletni strani.

Ne nagrajena dela se ne vračajo.

Sodelovanje na natečaju je mogoče le ob sprejemanju zgornjih določil.

Dodatne informacije dobite v času uradnih ur Občine Trzin, na telefonski številki 01/564 45 44 (Katja Žagar).

Vabljeni k sodelovanju!

Občina Trzin razpisuje fotografski natečaj na temo: »PITNA VODA«

Natečaj je organiziran v sklopu programa varčevanja s pitno vodo in naj bi prispeval k osveščanju javnosti o tej tematiki. Natečaj je brezplačen in namenjen vsem fotografom, ne samo trzinskim. Tematika je usmerjena v iskanje motivov, povezanih s pitno vodo.

Pravila igre:

Natečaj je razpisan za ČR ali barvne fotografije. Fotografije smejo biti velike največ 20 x 30 cm in manjše izvedenke iz tega formata. Vsak fotograf pa lahko na natečaju sodeluje z največ tremi (3) deli. Natečaj je anonimen, zato je potrebno upoštevati naslednja navodila:

- na hrbtini strani fotografije je treba navesti šifro avtorja in zaporedno številko fotografije oziroma posnetka,
- priložiti je treba seznam poslanih fotografij, naziv posnetka, čas in kraj nastanka; seznam naj ima v zgornjem desnem kotu tudi šifro avtorja,
- v zaprti kuverti, označeni s šifro, s katero se avtor udeležuje natečaja, naj bo napisano ime, priimek, naslov, leto rojstva ter kontaktni telefon.

Razpis se začne takoj in traja do vključno 1. septembra 2005. Dela pošljite ali dostavite v primerno varni embalaži na naslov: Občina Trzin, Mengeška 22, 1236 Trzin s pripisom »fotografski natečaj«.

Komisija bo izbrala tri najboljše fotografije ali skupino fotografij. Prva tri dela bodo nagrajena:

- 1. mesto 5.000 SIT
- 2. mesto 3.000 SIT
- 3. mesto 2.000 SIT

Otvoritev razstave vseh prispelih del ter razglasitev prvih treh nagradencev bo 22. septembra 2005 v avli Centra Ivana Hribarja na Ljubljanski 12 f, Trzin ob 19. uri.

Nagrajena dela bo zadržal organizator, ki si pridržuje pravico do njihove nekomercialne objave, z obvezno navedbo imena avtorja. Nagrajena dela bo mogoče prevzeti po koncu razstave, predvidoma po 22. oktobru 2005 na sedežu Občine Trzin.

Sodelovanje na natečaju je mogoče le ob sprejemanju zgornjih določil. Dodatne informacije dobite v času uradnih ur Občine Trzin, na telefonski številki 01/564 45 44 (Katja Žagar).

Srečno pri iskanju motivov!

Najboljši učenci na sprejemu pri županu

Triindvajsetega junija, na predzadnji dan šolskega leta 2004/2005, je župan Anton Peršak v avli Centra Ivana Hribarja sprejel in nagradil najboljše učence posameznih razredov Osnovne šole Trzin ter učenki in učenca Glasbene šole Domžale.

Tako kot vsako leto ob zaključku šolskega leta so se najuspešnejši učenci tudi letos srečali z županom, ki jih je ob tej priložnosti za dosežke tudi pogostil

in nagradil s knjižnimi nagradami. »Tisti, ki ste tu zbrani, ste najboljši v svojih razredih in vam šola ne povzroča nobenih težav, vendar vam to nalaga tudi določeno odgovornost,« je v nagovoru šolarjev poudaril župan. »Nikakor ne smete pozabiti, da nekateri vaši sošolci in sošolke za učenje niso tako nadarjeni kot vi, in jim gre učenje nekoliko težje od rok. Zato je prav, da jim pri učenju pomagate po svojih močeh. Znanja namreč ne pridobivate samo zase, ampak tudi za vse tiste, ki živijo z vami in okrog vas,« je župan dejal nagrajencem in jih tako spomnil na odgovornosti do vseh, ki živijo z njimi in okrog njih. Pred koncem

svojega nagovora pa se je za dosežke šolarjev zahvalil tudi celotnemu kolektivu Osnovne šole Trzin.

V nadaljevanju se je tudi Franc Brečko, ravnatelj Osnovne šole Trzin, zahvalil občini za ves njen prispevek in pomoč šoli. »Prizidki, ki smo jih dobili v preteklih letih, nam nudijo zelo dobre pogoje za delo, zato si takšne pomoči občine želimo tudi v prihodnje,« je tako v imenu kolektiva kot tudi vseh nagrajanih šolarjev dejal Brečko.

Zoran Jereb

Letošnji nagrajenci - najboljše učenci vseh razredov OS Trzin - županom Antonom Peršakom in ravnateljem Francem Brečkom

Letošnji najboljše učenci OŠ Trzin so:

1. a: Miha Hofer
1. b: Blaž Markovič
2. a: Anja Zupanc
2. b: Jaka Šiniko
2. a/8: Tjaša Šinkovec
2. b/8: Matej Klemen
3. a: Jure Markovič
3. b: Aljaž Abe
4. a: Jaka Petermel
4. b: Neža Perko
5. a: Anže Kosmač
5. b: Lara Matan
7. a: Špela Gorjup
7. b: Gregor Gregorc
8. a/8: Tamara Klavžar
8. b/8: Marko Mihalec
8. a: Anja Modec
8. b: Anja Štuhec

Učenci Glasbene šole Domžale:

Petra Kmetič
Rok Hrovatin
Tjaša Marolt

Kdo so najboljši učenci osnovne šole Trzin v šolskem letu 2004/05

Šolsko leto 2004/05 se je izteklo in zopet so se, tako kot tudi prejšnja leta, nekateri učenci izkazali bolje kot drugi. (Seveda bolje v okviru učnega programa, ki ga določa naša država.) Pridne in/ali nadarjene učence pa je potrebno nagraditi ali vsaj javno pohvaliti, da so tudi drugim za zgled. Prav to je storila tudi trzinska občina in izrekla priznanja najboljšim učencem osnovne šole Trzin. Mi pa smo se odločili, da z njimi opravimo kratek pogovor in jih predstavimo še vam. V tokratni številki tako lahko izveste nekaj več o treh izmed njih: o Tamari Klavžar (8a/8) in Marku Mihalcu (8b/8), ki sta z osnovno šolo za vedno zaključila, in o Anji Modec (8a/9), ki je končala osmi razred devetletke.

Kako se počutiš kot najboljši/a učenec/ka v svojem razredu?

Tamara: O tem ne razmišljam, saj je šola trenutno zadnja stvar, na katero pomislim. Verjetno bi se morala počutili počaščeno, pa to ni ravno moja navada.

Marko: To je težko opisati. Je kot nekakšna nagrada za celoletno delo, in sem seveda vesel. Anja: Zelo sem vesela, da sem bila izbrana; to se mi je zgodilo že šestič.

Si v preteklem šolskem letu vložil/a veliko truda v učenje? Si veliko delal/a in se učil/a tudi doma (ali pa si samo dobro poslušal/a v šoli)?

Tamara: Mislim, da je največ sadov obroditlo moje poslušanje, čeprav sem se za dobre rezultate seveda morala tudi učiti.

Marko: Jaz bolj prisegam na poslušanje v šoli, ker mi je to veliko lažje kot učenje doma. Anja: Da, veliko truda sem vložila v učenje, še posebej zato, ker se mi je ta razred delal najtežji doslej. Čeprav sem sledila pouku v šoli, sem kljub temu doma ponovila snov.

Ali te je šolska snov zanimala?

Tamara: Žal me večinoma ni. A za to ni toliko kriva snov, kot pa dejstvo, da sem se je morala tudi naučiti.

Marko: Šolska snov je v osnovi dokaj zanimiva, vendar postane dolgočasna, ko jo zaradi neposlušnežev učitelj razlaga tudi po desetkrat.

Anja: Da, zelo zanimiva.

Si morda doma bral/a tudi dodatno literaturo? Kakšno-strokovno ali leposlovje?

Tamara: Seveda sem. Večinoma sem brala leposlovno literaturo, pesmi in romane. To leto sem začela brati tudi klasično rusko književnost (Dostojevski, Tolstoj), navdušila pa sem se tudi za Kosovca.

Marko: Ne.

Anja: Knjig nisem posebej brala, razen kakšnega atlasa ali kaj podobnega. Veliko pa sem tudi brskala po internetu, da bi našla kakšne informacije za šolo.

Kateri predmeti so ti bili najbolj všeč in zakaj?

Tamara: Matematika je moj najljubši predmet že od nekdaj. Ne bi znala razložiti zakaj, morda tudi zato, ker se mi jo ni treba učiti.

Marko: Najbolj so mi všeč naravoslovni predmeti, predvsem matematika in fizika in seveda tudi športna vzgoja in podobni predmeti, za katere bi lahko rekli, da so nam kot ura sprostitve.

Anja: Najbolj všeč sta mi bili športna in likovna vzgoja, predvsem zato, ker se mi ni bilo potrebno še posebej učiti.

Si sodelovala/a na kakšnih šolskih tekmovanjih iz znanja? Ali si prejel/a kakšna priznanja?

Tamara: Sodelovala sem na tekmovanjih iz slovenščine, angleščine, kemije. Vesele šole, fizike in matematike. Pri vseh sem dobila bronasto priznanje, pri slovenščini srebrno, pri matematiki in fiziki pa tudi zlato.

Marko: Sodeloval sem skoraj na vseh tekmovanjih, posebej uspešen pa sem bil na tekmovanju fizike, kjer sem na državni stopnji dosegel drugo mesto, in pri matematiki, kjer sem na državnem tekmovanju zasedel prvo mesto.

Anja: Sodelovala sem na dveh tekmovanjih, a nisem osvojila nobenega priznanja, če ne štejem angleške bralne značke, pri kateri so sodelovali vsi učenci.

Si se počutil/a prijetno v osnovni šoli Trzin? Kaj ti je v tej šoli všeč in kaj te moti?

Tamara: Tam sem se počutila prijetno, čeprav o tem pravzaprav nikoli nisem razmišljala. Šola je pač šola, ne glede na njen izgled.

Marko: V šoli sem se počutila prijetno, čeprav o tem pravzaprav nikoli nisem razmišljala. Šola je pač šola, ne glede na njen izgled.

Anja: Z osnovno šolo Trzin sem kar zadovoljna in zaenkrat ne bi spreminjala ničesar.

Kakšni so se ti zdeli učitelji in drugo osebje (ravnatelj, psihologinja, kuharica...) na šoli?

Tamara: Seveda sem tako kot drugi tudi jaz na njih našla mnogo napak, a nihče ni popoln. V povprečju so bili učitelji vedno pripravljeni pomagati, ostali pa so bili do nas prijazni, kot so le lahko bili.

Marko: Celotno osebje na osnovni šoli je zelo prijazno. Dobro se mi zdi, ker bolj pomembne predmete učijo boljši in bolj strogi učitelji.

Anja: V šoli se počutim prijetno, odnosi med sošolci in učitelji so tudi zelo solidni. Zaenkrat me na tej šoli nič ne moti. Menim, da vsi zelo dobro opravljajo svoje delo, tako učitelji kot tudi ostalo osebje na šoli.

Na katero srednjo šolo oz. gimnazijo si se vpisal/a oz. če še nisi končal/a OS, kam se nameravaš vpisati v prihodnosti?

Tamara: Na Gimnazijo Bežigrad.

Marko: Tudi jaz sem se vpisal na Gimnazijo Bežigrad.

Anja: Razmišljam, da bi se vpisala na Jezikovno gimnazijo Poljane, ker me tuji jeziki zelo zanimajo.

Kaj pričakuješ od te šole?

Tamara Klavžar, Marko Mihalec in Anja Modec

Tamara: Predvsem več dela.

Marko: Zahtevnejši snov in nove sošolce – prijatelje.

Anja: Pričakujem, da mi bo ta šola nudila znanje, ki ga bom potrebovala kasneje za poklic.

Kakšne so tvoje poklicne želje?

Tamara: Najbolj si želim ukvarjanja z matematiko, seveda pa imam tudi druge želje, na primer postati režiserka ali restavratorka.

Marko: O tem še ne razmišljam veliko, tako da se nisem niti okvirmo odločil.

Anja: O tem tudi jaz še ne premišljujem, najraje je pa bi postala prevajalka za tuje jezike.

Kako boš preživel/a zaslužene počitnice?

Tamara: Verjetno se bom pretežno dočistočasila in pogosto hodila v kino. Poleg tega pa grem z družino v Berlin in za več dni k prijateljici v Maribor.

Marko: Doma, na igrišču, na morju, na taborih ... Pestro ho.

Anja: Velik del počitnic bom preživela na morju. Ko pa bom doma, bom prebrala kakšno dobro knjigo in se družila s prijatelji.

Kaj običajno počneš v prostem času?

Katere hobije imaš?

Tamara: Gledam dobre filme, dobrem zame dobro glasbo in berem dobre knjige. Dobro se nam.

Marko: Zelo rad se ukvarjam z nogometom, kolesarjenjem, rad preživljam prosti čas za računalnikom.

Kakšno glasbo poslušаш?

Tamara: Večinoma rock, občasno pa poslušam tudi klasiko in jazz, ki ga poslušam moje brate.

Marko: Rad poslušam elektronsko glasbo, rave in podobno.

Anja: Izmed zvrsti glasbe najraje poslušam rap.

Se ukvarjaš s športom? S katerim in kolikokrat na teden?

Tamara: Ne, s športom se ne ukvarjam, še najraje pa plavam.

Marko: Največ z nogometom, ki ga igramo skoraj vsak sončen dan.

Anja: Redno se s športom ne ukvarjam, vendar pa grem v prostem času kdaj trolat ali kolesarit.

Kakšno se ti zdi družabno dogajanje v Trzinu? Se ti zdi, da je za mlade dovolj poskrbljeno?

Tamara: Z mojega vidika vsekakor je, vendar pa nekateri skoraj zagotovo nimajo takšnega mnenja.

Marko: Športni park, mladinski klub ...

Mislím, da lahko vsak najde nekaj zase.

Anja: Menim, da je za mlade v Trzinu dovolj dobro poskrbljeno, prav tako pa je pestro tudi družabno dogajanje.

Kaj meniš o mladinskem klubu?

Tamara: Sicer je v redu, vendar pa mu večji prostori ne bi škodili. Morali bi tudi pogosteje in vidneje objavljati svoje dejavnosti.

Marko: Dobro je, če se mladi družijo in skupaj kaj koristnega naredijo.

Anja: V mladinskem klubu še nisem bila, vendar pa se mi zdi pravi, da se mladina zbira na določenem mestu in počne kaj ustvarjalnega.

Kje se družiš s prijatelji in kako običajno preživljate prosti čas?

Tamara: S prijatelji se družim v šoli in na športnem igrišču, kjer se najpogosteje je pogovarjamo ali pa samo dolgočasimo.

Marko: Ponavadi je to športni park, kjer se srečujemo in se skupaj rekreiramo.

Anja: S prijatelji se največ družim v novem športnem parku. Zdaj med počitnicami sem veliko zunaj, v naravi.

Si zadovoljen/a s ponudbo športnih igrišč in s prireditvami v Trzinu? Ali kaj pogrešaš, te kaj moti?

Tamara: S tem sem zadovoljna, vendar pa bazen ne bi bil odveč, če bi seveda zanj imeli primeren prostor.

Marko: Ponudba športnih igrišč v Trzinu je dobra, vendar niso vedno vzdrževana tako, kot bi morala biti.

Anja: Da, še posebej sem zadovoljna z novim športnim parkom v Trzinu, kjer tudi preživim veliko prostega časa, pogrešam pa igrišče za odbojko ali tenis.

Najbolj zabaven prijetljaj, ki si ga doživel/a v šoli?

Tamara: Gotovo jih je bilo veliko, a sem jih (na žalost) že pozabila.

Marko: Bilo jih je zelo veliko, najbolj pa smo se smejali, ko je bil sošolec vprašan biologijo in mu je učiteljica rekla, naj za začetek sam sebi zastavi vprašanje. On je nekaj časa razmišljal, nato pa se vprašal: "Kaj je zgodovina?"

Anja: V šoli sem doživela več vsakodnevnih prijetljajev, ki so nam vsem popestrili dan.

Mirjam Štih

Predstavljamo letošnje občinske nagrajence:

Jakob Smon, dobitnik srebrnega občinskega priznanja

Jakob Šmon je maja letos za skoraj šest desetletij aktivnega dela v Gasilskem društvu Trzin prejel srebrno občinsko priznanje

Nagrajenec v krogu domačih

Po svečani proslavi v počastitev občinskega praznika naše občine sem spontano stopila k slavljencu in mu čestitala za dobljeno srebrno občinsko plaketo. Ni mogel skriti sreče, ki mu je žarela na obrazu, iz oči pa mu je sijal iskren pogled. Težko je to opisati z besedami. Meni je bilo to nad vse všeč, in še več, opogumilo me je. Moje čestitke je bil iskreno vesel. Ni me poznal, kako bi tudi me, saj sem priseljenka. Teh pa tu »ne marajo«, sem si mislila. A me je ta prijazni krajan prijetno presenetil, za razliko od nekaterih »staroselcev« izpred dvajset in več let. Takole je rekel: »Hvala bogu, da ste v Trzin prišli od drugod, se je vsaj kaj spremenilo, pa še se bo, sem prepričan!« Zanimivo, sem si mislila. Moj sodovornik ni ravno mlad, pa tako modro razmišlja. Veselila sem se zanj in z njim. Zato sem brez oklevanja sprejela pobudo, da ga kot prvega izmed štirih nagrajencev predstavim vsem krajanom, predvsem v spodbudo mlajšim.

Med prijetnim klepetom v domači kuhinji mi je natrosil marsikatero zanimivost. Če ni bil dovolj narančen, ga je njegova žena Ivanka hitro popravila in dopolnila.

Takole je pripovedoval: »Pri nas se pravi po domače pri Zotlarjevih, in to zato, ker sva oba z očetom opravljala sedlarska dela. Izdelevali in popravljali smo konjsko opremo. Leta 1964, star sem bil komaj 34 let, sem si poškodoval roko in svojega poklica nisem mogel več opravljati. Zaposil sem se kot čuvaj v Kmetijski zadrugi. Na tečajju sem pridobil znanja in veščine s področja strojništva in ga praktično uporabljal vsak dan. Kdorkoli je potreboval pomoč pri delu na polju, v sadovnjaku, pri hiši in drugod, vedno sem bil na razpolago. Za to je obstajal razlog. Delo čuvaja sem opravljal ponoči, vsačani pa so potrebovali pomoč podnevi, ko so bili vsi na »sihu.«

Srebrno priznanje ste prejeli za dolgoletno aktivnost na področju gasilstva in, če se ne motim, vam do 60. obletnice gasilskega dela manjkata le še dve leti.

»Res je, kot 17-letni fant sem se včlanil v PGD Trzin. Takrat je desetini poveljeval pokojni g. Benda. Naučil sem se osnovnih gasilskih veščin, predvsem spajanja cevi in napada na pogorišče.

Takrat je bilo vse bolj enostavno. Vodo smo črpali iz Pšate, prevažali pa smo se z navadnim vozom, v katerega sta bila vprežena dva konja. Od otroštva navajen trdo delati, sem bil tudi pri gasilskih obveznostih vedno med prvimi na kraju dogajanja, pa naj si bo to pri gašenju, organiziranju ali prevažanju. Tudi pri zabavi nisem manjkal. V spominu so mi ostale priprave na vsakoletno gasilsko veselico na Florjanovo nedeljo. Prizorišče zabave je bilo dvorišče pri Narobetu. Okrasili smo ga z zalomljenimi, brstečimi bukovimi vejami. Tudi parado smo imeli, le v skromnejši obliki kot danes. Predvsem ni bila tako množična, saj smo se je udeleževali le gasilci iz Trzina. Uniforme so bile skromne, le delavne. Danes imajo delovne in paradne. Društva so povezana v Zvezo gasilskih društev. Praznovanja se udeležujejo društva iz bližnje in širše okolice. Pa še godba jih spremlja. Res je vse tako svečano, da sem neizmerno ponosen. Čeprav moje moči in s tem aktivnost v društvu pešajo, sem v mislih vedno z mojnimi prijatelji gasilci.

Zahvaljujem se jim, ker so se spomnili name in me predlagali za odličje. Istočasno pa jim čestitam, predvsem mlajšim, za vse dosežene in bodoče uspehe. Z njimi delim veselje in ponos pri skrbi in uporabi najmodernejšega gasilskega avtomobila. Bliža se stoletnica društva. Kaj dosti koristil od mene ne bo, bom pa delil veselje in ponos ob doseženih rezultatih.«

Najin klepet sva zaključila s prijaznim nasmehom, iskrenim pogledom in prijateljskim stiskom roke. Moram priznati, da sem tudi jaz iz razgovora veliko pridobila in se zato ob tej priliki gospodu Jakobu Smonu prijazno zahvaljujem.

Meta Železnik

Razgovor je bil zelo sproščen in prijeten

Žerjavčki na kolesih ...

Med drugim smo žerjavčki tudi zelo vneti kolesarji, saj se zavedamo, da je aktivnost pomembna za vzdrževanje telesne in psihične kondicije. Povabilu za udeležbo na srečanju kolesarjev Gorenjske regije v Kokrici, 7. junija letos, smo se tako z veseljem odzvali. Vreme ni bilo preveč obetavno, bilo je mrzlo, oblačno in nevihtno, vendar se nismo prestrašili. Nasprotno! Organizirali smo se tako, da bi v primeru nemo-

gočih vremenskih razmer naložili kolesa v kombi in se peljali z avtomobili. Vsemu navkljub smo na prizorišče prikolesarili. Trzinci ne bi bili Trzinci, če ne bi na vseh prireditvah, ki se jih udeležimo, dosegli kakšnega vidnejšega uspeha. Tudi tokrat smo si prislužili ekipno priznanje in kar je še pomembnejše, naš član je dosegel drugo mesto na tekmovanju v polževi vožnji in prislužil srebrno medaljo. To pa še ni vse. Dva naša kolesarja sta dobila medalji tudi kot najstarejša udeležena iz najbolj oddaljenega kraja.

Dež in veter, ki sta v presledkih kalila vzdušje, pa nam kljub vsemu nista mogla do živega. Vztrajali smo in v celoti izpolnili načrtovano nalogo. Po okrepčilu smo se, kljub rahlemu dežju in mrazu, s kolesi odpeljali proti Trzinu. Počutili smo se varno, saj nas je, za vsak slučaj, če bi kdo omagal, na vsakem križišču počakal naš predsednik Franci. Toda to se ni zgodilo. Čeprav premrazeni, smo se zadovoljni vrnili domov.

Meta Železnik

Težko je peljati hitro, še težje pa počasi in tudi ča to prejeti medaljo. (Foto: arhiv Zorana Rinka)

Udeleženci iz Trzina na srečanju kolesarjev Gorenjske na Kokrici. (Foto: arhiv Zorana Rinka)

... in na Voglu

V sredo, 29. junija, se je petdeset članov Društva upokojencev Žerjavčki odpeljalo na izlet proti Bohinjskemu kotu. Kot že običajno, smo se peljali z avtobusom našega stalnega prevoznika Benotoursa. Takoj po tistem, ko smo napolnili avtobus in je voznik spjeljal proti Mengšu, je Urška že začela deliti piškote in borovničevce. Med nami je bil namreč godovnik Peter, ki nas je ob svojem prazniku počastil s temi dobrotami. V zahvalo smo mu seveda, kot je pri žerjavčkih običaj, zapeli: »Vse najboljše za tvoj god!«

Med spoznavanjem in klepetom je vožnja kar hitro minila in že je bilo treba izstopiti na spodnji postaji žičnice. Predsednik Franci je pohitel in nam, še preden smo vstopili v gondolo, razdelil sendviče, »da ne bi omagali pri tako naporinem vzponu«. Gondolska kabina je tako velika, da smo šli lahko vsi nankrat vanjo, pa še bi se našel kakšen

prazen kotic. V petih minutah smo se dvignili 1535 metrov nad morje, se pravi, da smo premagali dober kilometer višinske razlike. V dolini pod nami se je kot stepe na smetana vlekla megla, na Rdeči skali (na končni postaji gondole na Voglu) pa nas je pozdravil prekrasen sončen dan. Najprej smo si ogledali panoramo Julijskih Alp na drugi strani doline. Še zlasti je naše

poglede pritegoval vladar slovenskih gora - Triglav. Medtem se je megla razkrojila in odprl se nam je še čudovit pogled na Bohinjsko jezero in njegovo okolico.

Dogovorili smo se, da se bomo nekateri s sedežnico peljali naprej na Orlove glave, drugi pa naj bi medtem na zgornji postaji gondole, v okolici Ski hotela, obiskali nekaj tamkajšnjih planinskih koč, predvsem pa naj bi uživali v lepoti s cvetjem posute planine. Na žalost sedežnica ni delovala, ker je bila ponoči nevihtna in je strela udarila v električno napeljavo. Vsem, ki smo se želeli udobno in brez napora povzpeti na Orlove glave, ni ostalo drugega, kot da vzamemo pot pod noge. V siabi uri smo premagali strmino in prišli od

gostišča do vrha. Spet so se nam odprli prelepi razgledi, seveda pa smo se tam tudi počeno nadihali svežega zraka, si privoščili kavico, čajček ali pa tudi pivko. Med sestopom h gondoli smo nabrali tudi nekaj zdravilnih planinskih rožic za čajčke.

Vreme se je začelo spreminjati, zato smo se kar hitro vrnili v dolino. Tam nas je že čakala turistična ladja, ki nas je popeljala na panoramsko vožnjo po biseru Bohinja, našem največjem stalnem jezeru. Res je bilo čudovito in v vožnji do Ribčevega laza smo zelo uživali.

Za prijeten zaključek oziroma piko na i prijetnemu dnevu je poskrbelo še obilno kosilo, ki nas je pričakalo v žerjavčkom že dobro znanem Lovskem domu pod Stolom. Vsi dobro razpoloženi in veseli smo zvečer »pristali« v Trzinu in si obljubili, da bomo na kakšen tak izlet prav gotovo še šli.

Janez Štebe

Izlet upokojencev na Vogel (29.6.2005)

Posebno obvestilo za »žerjavčke«

Zaradi srečanja upokojencev Gorenjske, ki se ga homo 1. septembra 2005 v Škofji Loki udeležili tudi trzinski upokojenci, smo naš piknik v Dolgi dolini z 2. septembra prestavili na 9. september 2005.

Prijave za srečanje v Škofji Loki bodo zaključene do 14. avgusta, o tem pa vas bomo obvestili tudi z oglasnimi plakati.

Izlet upokojencev na Vogel (29.6.2005) - z ladjico po Bohinjskem jezeru

Upokojenci Slovenije smo imeli srečanje v Postojni

Triindvajsetega junija, na sončno četrtekovo jutro, smo se trzinski upokojenci popeljali proti Postojni, in sicer na tradicionalno 17. srečanje upokojencev Slovenije. Da je udeležba izredna, smo se prepričali že na parkirišču pred Postojnsko jamo, saj je naš avtobus nosil številko 246, kar pomeni, da se je zbralo cca 15.000 »mladih« upokojencev iz cele Slovenije. Kljub tako številčni udeležbi je bilo za vse dovolj prostora, postrežba je potekala brez »zastojev«, kar kaže na dobro delo prirediteljev.

Srečanje se je pričelo z dnevničnim programom; poslušali smo govore, pevce, uživali ob nastopu folklornih skupin in se

nazadnje nasmejali še humoristom. Po uradnem delu smo se podprli s hrano, da ne bi

kdo od udeležencev prehitro omagal in se nato odpravili proti campingu pri Jami Pivka. Ker večina še ni obiskala teh krajev, se kar niso mogli načuditi, kako lepa je pravzaprav naša dežela. Sprehodili smo se po naravnem parku sredi gozdov in si pred odhodom privoščili osvežilno pijačo v bližnji restavraciji. Tako se je

končal res prijeten dan in vsi zadovoljni smo se odpravili proti domu.

Franco Pavlič

Srečanje upokojencev v Postojni (23.6.2005)

Prijazno človeku in okolju

ON petek, 13. maja 2005, smo na OŠ Trzin odprli vrata in svoje delo predstavili tudi krajanom. Tema letošnjega dneva odprtih vrat šole je bila Prijazno človeku in okolju. Skoznjoo smo želeli učenca, delavce šole pa tudi obiskovalce opozoriti na aktualno problematiko današnjega časa. Dejstvo je namreč, da sodobna potrošniška družba, katere del smo, sili industrijo v proizvodnjo, posredno s tem pa tudi v onesnaževanje okolja. Že danes

Marjeta Keršič Svetel (foto: Mateja Erčulj)

lahko občutimo segrevanje ozračja in posledice - podnebne spremembe, nevarnosti ozonske luknje, pomanjkanje pitne vode, zastrupitve podtalnic ... Onesnaženost naravnega okolja je ob neosveščenih Zemljanih vsak dan večja!

Priprave na dan odprtih vrat so potekale skozi celo šolsko leto, intenzivno pa smo se z ekologijo ukvarjali v zadnjem mesecu. Pri učnih urah in na dnevih dejavnosti smo se z učenci veliko pogovarjali o človekovem odnosu do narave, ogroženosti naravnega okolja in posledicah le-tega. Še posebej smo razmišljali, kaj lahko sami storimo za bolj zdravo in čisto okolje. Poleg tem, ki so neposredno povezane z varovanjem okolja (energija, voda, zrak, promet, odpadki ...), smo se dotaknili tudi ostalih tegob današnjega časa (nasilja, odvisnosti, aidsa ...) in celo onesnaževanja slovenskega jezika.

Kot uvod na dan odprtih vrat smo že v četrtek izvedli okroglo mizo z naslovom »Varčno, zdravo in okolju prijazno«, katere smo se udeležili predstavniki šole, nekaterih društev in občine. V petek dopoldne smo urejali učilnice in

druge prostore šole, izvedli čistilno akcijo v njeni bližnji okolici, zbirali star papir in pripravili zabojček za odlaganje iztrošenih baterij. Za obiskovalce smo pripravili tematsko razstavo ter vedno dobro obiskane delavnice, kjer so zlasti mlajši otroci z veseljem izdelovali izdelke iz odpadnih in naravnih materialov. Kot vsa leta doslej smo k sodelovanju povabili trzinska društva, ki vključujejo mlade (kulturno društvo, športno društvo, taborniki, planinci, strelci, gasilci). Organizirali smo zanimivo predavanje ntemo »Zakaj človek 21. stoletja potrebuje divjino?«, ki ga je vodila Marjeta Keršič - Svetel, dolgoletna voditeljica oddaje Gore in ljudje ter predsednica Mountain Wilderness Slovenije. Obiskovalci so lahko spoznali tudi Toyotin avtomobil s hibridnim pogonom ter se seznanili s prednostmi ekološko pridelane hrane. Zavedamo se, da je ogroženost narave velik in resen problem vseh Zemljanov. Trudili se bomo, da se bo okoljevarstvena zavest razširila v vse nas in spremenila naš odnos do narave in soljudi. S svojim ravnanjem bi prihodnjim rodovom radi omogočili boljše jutri.

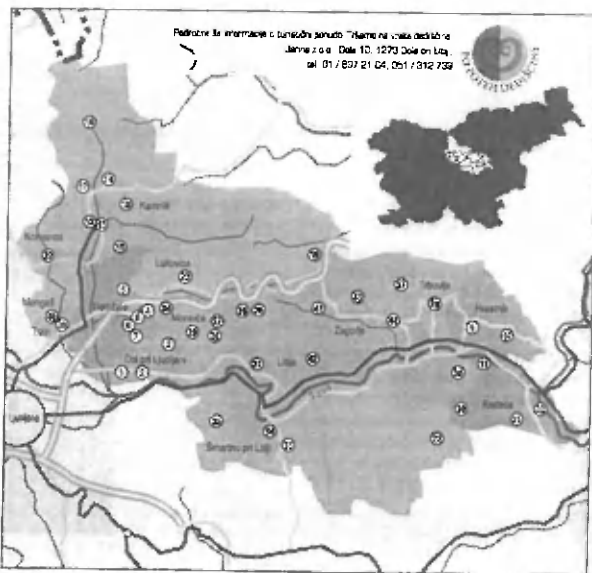
Alč Šporn in Jana Klopič

Projekt »Po poteh dediščine« je dobil zeleno luč MKGP

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (MKGP) je v začetku junija izdalo pozitivno mnenje k razvojnemu programu podeželja z naslovom »Po poteh dediščine Savske ravnin in Posavskega hribovja«.

Ta program so občine Moravče, Do! pri Ljubljani, Domžale, Hrastnik, Kamnik, Komenda, Litija, Lukovica, Radeče, Šmartno pri Litiji, Trbovlje, Trzin in Zagorje ob Savi pripravile kot eno izmed osnov za izvajanje državnega programa za razvoj podeželja v času nove finančne perspektive EU (to je v obdobju od leta 2007 do 2013). V drugi polovici letošnjega leta ter v prihodnjem letu bodo pod okriljem MKGP in v sodelovanju z mrežo za razvoj slovenskega podeželja potekale aktivnosti za vzpostavitev lokalnih akcijskih skupin (LAS), ki bodo skrbele za izvajanje novega programa razvoja slovenskega podeželja v letih od 2007 do 2013. »Delo bo potekalo v obliki delavnic, posvetov, seminarjev in drugih oblik informiranja občin, pripraviljavcev in izvajalcev programov, vse pa z namenom, da se z novim pravnim redom seznanijo kar najširša javnost,« sporočajo z MKGP.

Zoran Jereb

MKCD a k u m u l a t o r

Pozdravljen, pozdravljena!

Pišemo ti kot aktivistu/aktivistki, mladinskemu delavcu/mladinski delavki na terenu.

V okviru sodelovanja med MKC AKUMULATOR iz Domžal in DZMT iz Trzinja se nastala pobuda, da v regiji sedmih občin Kamnik, Komenda, Mengeš, Trzin, Domžale, Lukovica in Moravče identificiramo delujoče programe in se povežemo v skupno mladinsko sceno.

Tako je nastal projekt »MC – r7« (mladinski center regije sedmih), kar je prvi tovrstni način regijskega združevanja delujočih mladinskih programov v Sloveniji. Njegov namen je vzpodbujati obstoječe mladinsko delo v vsakem lokalnem okolju, izkoristiti to, kar imamo v konkretni obliki, in izboljšati ponudbo na mladinski sceni v regiji. Skratka, nočemo biti neka administrativna nadgradnja ali nekaj, kar bi še dodatno odžiralo obstoječe možnosti in vires, radi bi ohranili avtonomnost vseh društev in drugih organizacij ali iniciativ, ki že delujejo, in si med seboj pomagali ali drugače sodelovali.

Povedano drugače: ohranimo to, kar počnemo, in se razvijamo po svoje dalje; lahko pa kaj združimo in obogatimo drug drugega ter imamo na koncu vsi več koristi (ali zadovoljstva). To nas ne bo nič stalo (razen nekaj časa in volje), lahko pa ne podvajamo nekaterih stroškov, izkoristimo skupne možnosti in vsak zase kaj prihranimo.

Možnosti vidimo zlasti:

- v skupnem informacijskem portalu (jasno, da glede mladinske scene in dogajanja): informacije o vsaki prireditvi ali dogajanju v regiji gredo iz enega mesta na vse lokacije. Več dobaviteljev informacij, zbirni center in distribucija nazaj v lokalna okolja. Tako smo vsi obveščeni o vsem, obstaja večji potencial, da dobimo več uporabnikov naših ponudb. Vsak ima svojo ciljno skupino, vsak lahko po svoje distribuira informativna gradiva, ki bodo izdelana na enem mestu. To je tudi večja promocija za vsakogar posebej.
- v združitvi moči (vsaj 20 organizacij lahko ponudi za vsak dan neko aktivnost), saj bomo s svojim siceršnjim delovanjem vpleli v mrežno ponudbo širšega programa in mladim omogočili, da izbirajo iz dogajanja na sceni. Že samo s tem se bo v teh koncih več dogajalo kot sedaj. Kraji v regiji so blizu in pretok mladih se lahko poveča.
- v izmenjavi programov. Sploh v času početnic je kriza s ponudbo, vsi se nekaj trudimo, odziva med uporabniki ni pravega. Lahko pa bi združili moči in ponudili en resen program za celo regijo, ki lahko kroži po raznih lokacijah in se združi v prepoznaven festival mladinske kulture na širši ravni. Obstajajo tudi drugi zanimivi programi, ki lahko krožijo med letom in imamo vsi več od tega.
- v skupnem izobraževanju in nudenju svetovanja za mladinske delavce na terenu.
- Mladinskim delavcem nam kdaj tudi zmanjkuje moči in volje (vzroki so lahko: slabi pogoji za delo, ni pravega zanimanja med mladimi, nimamo več pravega zanosa, ne znamo, izčrpalni smo že vse ideje...). Z delovanjem skupnega programskega sveta, to je skupine, ki bi se srečevala morda vsak mesec, bi si dajali medsebojno vzpodbudo in se napolnili z navdušenjem, da delamo v svojih lokalnih okoljih. Pa tudi kakšne skupne akcije bi lahko peljali na tak način.
- Nekateri kraji imajo dobre prostore, ki bi jih lahko še bolj izkoristili (Trzin, Domžale, Kamnik), drugi imajo s prostori težave. Zakaj jih ne bi koristili skupaj? Enako je tudi z opremo,

ki jo nekatere imajo, druge ne. In z znanji, izkušnjami, idejami... Tako lahko pomagamo okoljem z manj možnostmi.

To je le nekaj možnosti in idej za začetno predstavo. V svojih vrstah imamo dobre kapacitete in kakovostne ljudi. Zakaj ne bi v naši regiji naredili delujoče mladinske scene, kjer bi mladi čutili neko večjo pripadnost in pokazali tudi več aktivnosti in participacije?

Zakaj ne bi s skupnimi močmi razvili programov, ki bodo resnično pritegnili mladino? In s tem bomo tudi sami dobili več zanosa. Verjamemo, da je možno ustvarjati ideje v neskončnosti, vendar bi se želeli posvetiti konkretni akciji in ponuditi konkretne dogajanje. Ga združiti in obogatiti.

Zato vabimo vse, ki kakorkoli izvajajo dejavnosti za mlade – dejavnosti, ki se jih mladi lahko udeležijo v času izven šole in drugih izobraževalnih programov, da se pridružijo naši pobudi.

Prvi sestanek pristopnih članov projekta »MC – r7« se je sicer že zgodil, vendar bo naslednji organiziran predvidoma v septembru.

Vabljeni vsi, ki aktivno delujete na področju dela z mladimi in ste v ideji prepoznali katerega od svojih interesov. Vabilo lahko posredujete tudi vsem drugim, za katere menite, da bi bili zainteresirani. Vse dodatne informacije dobite na naslovih lili@akumulator.org ali albert.mrgole@guest.arnes.si

Lep pozdrav, Lili in Albert.

Prednosti vključevanja v regijsko povezavo »MC – r7«

- mladinska scena v regiji bo bolj prepoznavna, z večjo ponudbo dogajanja, z večjim aktivistijskim potencialom mladih,
- ponudba dogajanja za mlade bo bolj pestra,
- okolja z manj priložnostmi bodo v bolj enakovrednem položaju,
- mladi bodo imeli več možnosti izbire,
- na območju regije bo med mladimi več izmenjav, večja bo mobilnost mladih,
- delujoči programi bodo povečali možnost udeležbe in participacije mladih,
- vsi delujoči programi bodo postali širše prepoznavni,
- združevanje storitev v skupen centralni servis bo pomenilo delovanje posameznih organizacij, kar vsakomur omogoča prihranke ali možnost vlaganja v nove programe,
- usklajeno in strokovno podprto programsko izvajanje omogoča enotno in učinkovitejšo pomoč pri izobraževanju ali svetovanju v konkretnih dilemah,
- izmenjava idej v skupnem programskem delu pomeni več zanosa in večji zagon vključenim,
- iniciative, ki imajo v svojih lokalnih okoljih manj možnosti, dobijo s širšo podporo večjo moč in podporo pri posameznih akcijah ali projektih,
- vse lokalne skupnosti so enakopravno vključene,
- zagotovljena je pluralnost programske ponudbe,
- obstaja več možnosti za kakovostno mladinsko izmenjavo, dobrine (prostori, oprema, kader, znanje...) lahko koristimo po ugodnejših pogojih (po načelu »usluga za uslugo«),
- z združenim programsko ponudbo bomo imeli večji vpliv pri nagovarjanju posameznih občin za podporo mladinskemu delu.

Zahvala pokroviteljem Trzinske pomladi

Organizatorji festivala »Trzinska pomlad 2005« smo se v zloženkah, plakatih in spletnih straneh že zahvalili vsem, ki ste podprli celotni program festivala ali posamezne prireditve. Za pomoč pri izvedbi mednarodnega folklornega srečanja pa se zahvaljujemo še naslednjim:

Osnovni šoli Trzin, Tiskarni Ozimek iz Trzina, podjetju Šotori »Petra« iz Žalca, Banki Domžale d.d. iz Domžal, podjetju Gama trgovina d.d. iz Trzina, kmečkemu turizmu »Blaž« z Dobena, gostilni »Pri Narobet« iz Trzina, podjetju Vrtnar, avtobusni prevozi iz Srednje vasi, Pekarni Krejan iz Trzina, Vinski kleti Uršič iz Trzina, Cvetličarni »Ciklama« iz Trzina, Radiu Veseljak iz Ljubljane, PGD Trzin, podjetju Taubi – tenis iz Trzina ter številnim

Pogled na obiskovalce (foto J. Seljak)

Folklorna skupina OS in TD Trzin (foto J. Seljak)

Folklorna skupina OŠ Domžale (foto J. Seljak)

Folklorna skupina Policromia Mexicana, Mehika (foto J. Seljak)

posameznikom in članom TD, ki so v materialu ali osebno sodelovali pri organizacijsko - tehničnih pripravah in izvedbi prireditve.

Več o minulem festivalu »Trzinska pomlad«, vtisih obiskovalcev in predlogih za prihodnje leto boste lahko prebrali v naslednji številki Odseva.

Tokrat pa vam Mednarodno folklorno srečanje predstavljamo z nekaj fotografijami, ki jih je posnel J. Seljak.

Organizacijski odbor in TD Trzin

Folklorna skupina Val Resia, Italija (foto J. Seljak)

Folklorna skupina »Klas« iz Horjula - župan občine Trzin, Tone Peršak jim podeljuje priznanje za nastop (foto J. Seljak)

Fotoreportaža

Kjer osel leži, tam dlako pusti ...

h Sprehodiš po občini občani opazijo marsikaj. Med drugim tudi razdejanje, ki ga je v Dolgi dolini 1. julija letos posnel eden izmed občanov. »Tam je vremenskim vplivom še vedno izpostavljena celotna scena (kulise, stara skrinja in drug material), čeprav je bila zadnja predstava (Peter Pan) uprizorjena že 12. junija. Celotna scena je verjetno nekaj stala in če bi jo pospravili pravočasno, bi bila še uporabna in bi pri pripravi naslednje predstave prihranili kakšen tolar. Ali podmladek KUD-a Franca Kotarja Trzin res nima nikogar, ki bi po predstavah poskrbel za to, da se pri-zorišče spravi v prvotno stanje?« se je ob fotografijah vprašal njihov avtor. Slike so zelo zgovorne, zato dodaten komentar ni potreben...

Zoran Jereb

»Hura, prosti čas« med poletnimi počitnicami v Športnem parku Mlake

Športni program »Hura, prosti čas« je namenjen otrokom in mladim, ki želijo svoj prosti čas po pouku, ob koncu tedna in med počitnicami preživeti v družbi vrstnikov na športnih površinah. Poleg kakovostne športne ponudbe, ki v ospredje postavlja množičnost, druženje in pestro ponudbo športnih vsebin, se prek programa spodbuja odpranje novih športnih površin ter posodabljanje obstoječih.

Program je pravzaprav nov, saj poteka šele od leta 2003. Od takrat se je zelo razširil, kar kaže, da je dobro zasnovan. Tako je bilo lani v okviru programa »Hura, prosti čas« izvedenih 415 različnih športnih programov po celi Sloveniji, udeležilo pa se ga je skoraj 50.000 otrok in mladih, kar je skoraj tri odstotke populacije. Preko 1300 koordinatorjev je izvedlo skoraj 26.000 ur programa in opravilo preko 14.000 ur prostovoljnega dela. Program preko Zavoda za šport Slovenije in Zveze za šport otrok in mladine RS sofinancira država, lokalnim skupnostim pa se lahko zahvalimo za brezplačno uporabo objektov. Več informacij o programu dobite na spletni strani www.sportmladih.net.

Med poletnimi počitnicami bodo v Športnem parku Mlake v Trzinu člani Združenja za zdravo življenje organizirali športne dejavnosti v okviru programa »Hura, prosti čas«, in sicer različne športne igre kot so košarka, mali nogomet, odbojka ipd. Organizirani bodo različni turnirji, člani športnega društva Silver Hawks pa bodo predstavili pri nas manj znana športa - ameriški nogomet in frizbi, katera bodo lahko poskusili igrati tudi udeleženci programa. Dejavnosti bodo potekale pod nadzorom koordinatorskega, ki bo poskrbel za red, rekvizite, organiziral bo turnirje in prižgal reflektorje, ko se bo začelo temniti. Program bo potekal od 1. julija do 15. avgusta (najmanj 30 dni), in sicer med 18. in 22. uro, odvisno od vremena in želja udeležencev. Kdaj bodo organizirani turnirji in kdaj bosta predstavljena ameriški nogomet in frizbi, bodo udeleženci seznanjeni naknadno. Program je za vse udeležence brezplačen!

Več informacij o poteku programa dobite pri Združenju za zdravo življenje na e-nastavo boštjan.prusnik@gest.arnes.si.

Boštjan Prusnik

ŠOLSKA ŠPORTNA TEKMOVANJA V ŠOLSLEM LETU 2004/05

V prejšnjem Odsevu smo obširneje poročali o uspehih učencev OŠ Trzin na tekmovanjih iz znanja v šolskem letu 2004/05. Ciklus športnih tekmovanj pa se je zaključil šele po zaključku redakcije junijske številke, zato o športnih dosežkih poročamo šele, ko so se šolska vrata za dva meseca zaprla, učenci pa že uživajo težko pričakovane in zaslužene počitnice.

Ne samo znanju, tudi športnim dejavnostim na naši šoli posvečamo veliko pozornosti. Za skladen razvoj mladega človeka je prav gotovo zelo pomembno, da del svojega časa izkoristi za različne športne aktivnosti, predvsem pa za gibanje na prostem. Temu vidiku vzgoje posvečamo veliko pozornosti že od trenutka, ko otrok prestopi šolski prag. Z aktivnostmi, ki jih izvajamo, vzgajamo učence tudi v športnem duhu in promoviramo zdravo in aktivno preživljanje prostega časa ob različnih športnih aktivnostih. Deloma te vzgojne cilje uresničujemo s programoma Zlati sonček in Krpan za otroke do 4. razreda osnovne šole, za starejše učence pa organiziramo celo vrsto interesnih dejavnosti s področja športa, pri katerih se lahko ob redni in dosledni vadbi naši učenci dobro izkažejo.

Želimo si, da bi v interesne dejavnosti s področja športa (in seveda tudi v ostale) pritegnili čim več naših učencev, da bi tako koristno preživeli svoj prosti čas. Predvsem gre za oblikovanje življenjskega sloga, to je »česar se Janezek nauči, to Janez zna.« Če nam uspe šolsko mladino pritegniti k športnorekreativnim dejavnostim, je veliko možnosti, da bodo svoje konjičke negovali tudi kot »starejši mladinci« in kot odrasli.

Tudi v zdaj že preteklem šolskem letu 2004/05 so se naši učenci aktivno vključevali v športna tekmovanja v različnih športnih disciplinah. V športnih tekmovanjih domačjske regije je sodelovalo devet šol. Po zaključku tekmovanj v vseh športnih panogah (kros, košarka, odbojka, namizni tenis, mali nogomet, atletski trojboj, rokomet) se je naša šola uvrstila na 6. mesto. Poudariti moramo, da se v tem povprečnem rezultatu skrivajo tudi izjemni dosežki posameznih ekip oziroma posameznikov.

Kot smo v prejšnjih številkah Odseva že poročali, nas je letos še posebej razveseljevala košarkarska ekipa deklic (letnik 1990), ki je osvojila prvo mesto v regiji, na državnem prvenstvu pa so osvojile 3. mesto. Naši učenci so se dobro izkazali tudi v atletiki. Na področnem atletskem tekmovanju so nas učenci razveselili z naslednjimi rezultati: Jan Habal z 2. mestom v skoku v višino, Miha Bevk s 1. mestom v skoku v daljavo in Nataša Pirč s 1. mestom v skoku v višino. Na 5. slovenskih letnih igrah šolarjev pa je Miha Bevk dosegel 2. mesto v skoku v daljavo. Učencem čestitamo za dosežene uvrstitve.

Vanja Vogrin

Popotovanje po Tajski in Kambodži (VII. del)

KRATIE

Kratie je majhno prijetno mestce tik ob veličastni reki Mekong, ki s svojimi rednimi rokavi prepreča Kambodžo in jo, kot kri, napaja z življenjsko tekočino. Slovci predvsem po redkih sladkovodnih delfinih, ki jih je moč zaslediti še v Vietnamu in na Kitajskem. To pa je bil tudi razlog, da sva s sestrično odpotovali tja.

»Vel'ka žvina«:

Ko sva z avtobusom prišli do mesteca Kratie, so nas, nekaj turistov, na avtobusu na tamkajšnji avtobusni postaji tako kot ponavadi težko pričakovali podjetni ponudniki hotelov in gostišč. Toda tokrat jim sreča ni bila mila. Nekdo je bil bolj prebrisan od njih, da ne rečem, pravi mojster med zvitimi turističnimi mešetarji. V svojem »biznisu« je bil tako spreten, da sva ga s Katjo poimenovali kar »Vel'ka žvina«. Njegov način pridobivanja potencialnih strank je bila tehnika pretkanega starega mačka, ki vtakne svoje ostré kremplje v najožjé špranjo, kjer samo bežno zavoha miš. Niti slučajno ni čakal na avtobusni postaji in se

preival z ostalimi ponudniki, temveč se je že prej vkrcal na avtobus kot čisto navaden potnik, ki pa je, ko smo se začeli približevati

cilju, postal nenavadno nemiren. Tekal je po avtobusu gor in dol, od turista do turista, se sklanjal k njim in jim zavzeto

Domačin pred tradicionalno leseno hišo na kolih

prigovarjal, da nudi zelo prijeten »Guest House« v samem centru, in to za zelo ugodno ceno. Pri tem pa je bil tako spreten, da smo vsi privolili. Celo lagal se je, da so vsa ostala prenočišča v mestecu zaprta ali pa zasedena. Lari fari, ampak naj mu bo. To pa še ni bilo vse. Nadalje sva ugotovili, da je imel nas popotnike pod popolnim nadzorom, saj je natanko vedel, kje se v določenem trenutku kdo od nas nahaja.

Takoj po tistem, ko smo prispeli in nas je odvedel v restavracijo, ki je bila last njegovih sorodnikov, je hitro organiziral ogled delfinov, čeprav mu tega niti omenili nismo. Zdelo se mu je pač samoumevno. In čeprav sva s Katjo to nameravali pustiti za naslednji dan, si je hitro izmislil, da ravno tisti dan vsi skupaj lahko dobimo popust. Hitro je od nekod priklical nekaj motoristov, očitno njegovih podložnikov, ki so nas mimo vaških naselbin ob reki zapeljali do čolnarne.

Tam smo se vkrčali na čolni in se lagodno pomikali po reki, iz katere so poganjala drevesa in grmičevje, da ne bi splašili delfinov. Ko smo bili že dovolj oddaljeni od brega, je krmar ustavlil čoln, mi turisti pa smo polni pričakovanja prežali za plavutmi teh sladkovodnih sesalcev, ki so se vsake toliko časa za hip pokazale iz vode. Kajti zelo redkim je dano videti, da bi se celo delfinovo telo pognalo iz vode in naredilo lok nad gladino. Smo pa zato lahko opazovali oranžen sončni zahod, ki je počasi legal na gugajočo se vodno površino in se pogreznil v njene globočine. Pri Vel'ki Ž'vini je bilo moč organizirati tudi ogled po podeželju ali pa najeti kolo. Dalo pa bi se dogovoriti še za marsi-

Ženska pripravlja cvetlične ladjice s svečo v sredini - zvečer jih bo spustila po reki (praznik polne lune)

kaj. S sestrično sva si sposodili kolesi in z njima odšli na ogled mesta. Odpeljali sva se po prašni makadamski precej slabi luknjasti cesti, ki je vodila iz mesteca na podeželje in se vila neposredno ob reki Mekong in ob vaških hišicah na kolih. Pri tem sva s kolesi ves čas poskakovali, kot bi bili priključeni na elektriko. Po uri in pol vihrave vožnje se je najjinima bolečima ritnicama priljel kratak počitek ob reki, kjer so v majhnem barčku na prostem prodajali sok iz sladkornega trsa in papajino solato z rakci. Zvečer pa sva si skupaj z nemškimi parom, s katerimi smo bili sosedje v Guest House, privoščili znamenite

kamboške palačinke, ki jih sicer prodajajo samo v tistih restavracijah, kjer se prehranjujejo samo domačini. Na krožniku dobiš tanko rumeno palačinko, prepognjeno na pol in nadevano s kalčki in koščki piščanca. Na velik pladenj na sredino mize pa prinesejo ogromno zelenjave (predvsem solato in zelje), v katero nato zaviješ koščke palačinke z nadevom. V ta zvitek dodaš še zelišča in ostalo zelenjavo in vse skupaj pomočiš v arašidovo omako. Vse pa se je z rokami. Seveda je to spet »zrihtal« Vel'ka Ž'vina, ki je med jedjo cmokal kot kakšen prežvekovalski vol, in na koncu seveda nič plačal. Češ, saj je bil on zaslužen, da smo sploh prišli do takšne pojedine.

Festival ob polni luni

Domačini so se tisti dan pripravljali na veliki festival ob polni luni. To smo opazili že tedaj, ko smo se očarani vračali z reke in so ljudje iz lupin kokosovih orehov ter iz cvetja in sveč izdelovali nekakšne ladjice, ki naj bi jih ob mraku spustili po reki navzdol. Središče dogajanja sta bila budistični tempelj in pagoda sredi mesta. Tam so se ljudje zbirali in čakali, da se festival prične. Nekateri so zavili v tempelj, kjer je potekal obred, v sklopu katerega so budisti eno uro izgovarjali mantrami oziroma molilne obrazce. Na dvorišču pred templjem pa so menihi, ki so jih spremljale radovedne oči laikov, pripravljali ogromno papirnato piramido iz kartona, ki je izgledala kot mogočna poročna torta - okrasili so jo namreč s svečami in drugim okrasjem. Na vrh »tortex« so nato na visoki palici zapičili velikga papirnatega belega ptiča, ki je verjetno simboliziral mir. Ko je bilo

Praznovanje 1. polne lune po deževni dobi. Na sliki praznično dogajanje ob templju v mestecu Kraie.

dogajanje v templju končano in so se ljudje vrnili z obreda, se je pričel vesplošni vrvež. Počutila sem se kot na novoletni zabavi. V nebo so sem in tja iz vseh strani vzletale barvne rakete, ki pa niso bile tako veličastne kot naše, ampak so izgledale bolj kot kakšen »obarvan predec«. Med Kambodžani so zelo priljubljene tudi pasje bombice, ki jih je mladina z neverjetno razposajenostjo in otroško hudoobjo metala neposredno pod noge, še posebej kakšnim turistkam, tako da sva morali s Katjo nenehno tekati sem in tja in se jih izogibati. V tistem so menihi družno dvignili podstavek s ptičem in z njim na ramenih trkrt obkrožili tempelj. Pri tem so se za njimi v procesiji zgrinjali ljudje, ki so jim obrazi žareli v soju polne lune, ki je kot velika svetla žoga visela na nočnem nebu. Nato so odšli proti reki, ob kateri so na stojnicah prodajali hrano in pijačo in kjer so ljudje že spuščali v vodo svoje majhne ladjice iz lupin kokosovega oreha s prižganimi svečkami – podobno kot v naših krajih počnemo za gregorjevo. Tudi ptič je zaplaval, kot zaplava beli labod po jezeru. In ob vsesplošnem navdušenju in zabavi sva tudi medve pomislili, da bi si privoščili kakšno pivo. Toda na stojnicah je bilo za najina žepa vse predrago. Edina cenejša možnost, ki se nama je ponujala, je bila neka trgovinica oziroma bolj skladišče, kjer so prodajali pijačo, toda topla. Ker pa nisva od muh, sva odšli do najine prodajalke sadnih shakeov in si od nje izposile nekaj kosov ledu, s katerim je ona v posebnem zabojniku hladila pijačo. Najti sva morali samo še lavortek, kar pa ni bil noben problem, in v njem ohladiti toplo pivo. Ja, praznik je le praznik, sva si rekli, ko sva nato na balkonce najinega prenočišča, ki so ga krasile orhideje, srkali osvežujočo pijačo.

SIHANOHVILLE:

Obala

Kljub temu da ima Kambodža malo obale, sem si jo zaradi razmeroma majhnega števila turistov v tej deželi predstavljala dokaj neokrnjeno in bolj divjo kot obalo sosednje Tajske. Toda očitno je tista peščica turistov navalila ravno na ta majhen delček dežele. Pa še zelo slabo je bila urejena. Plaže so vse počez kazili ležalniki, na katerih so se praznili in leno pretegovali zavajeni turisti in srkali koktejle. Vsake toliko časa so dvignili svoje zaležane riti in se odmajali nekaj metrov ob morju do restavracij na prostem, kjer so si lahko za bistveno višjo ceno kot drugje v Kambodži privoščili zajtrk, kosilo ali večerjo. Tudi midve sva hodili obedovat v eno izmed restavracij tik ob morju, kajti mesto je bilo od morja kar oddaljeno in

hitro dostopno le z avtom ali motorjem. Sedeti v naslonjaču, kaj prigrizniti ter gledati morje, je bilo kar prijetno opravilo – še posebej, ko se začne večeriti in se sonce poslavlja v močnih oranžnih odtenkih. Moram pa priznati, da ob takšnem nedelu ne bi zdržala več kot tri dni. Pač nisem človek, ki bi se pražil na soncu z iztegnjenimi rokami in nogami na belem pesku. Tistim, ki se ni ljubilo premakniti niti za ped, so kamboški otroci prodajali sveže sadje in druge prigrizke, pri tem pa uporabljali posebne zvijače. Eden izmed mulčkov se je z nama hotel igrati štiri v vrsto in če bi zmagali jaz in moja sopotnica, bi dobili sadje zastoj, v nasprotnem primeru pa bi ga morali kupiti, kajti konkurenca je bila velika, sadje pa je bilo potrebno prodati in zaslužiti kaj za popoldansko šolanje. V morju ni bilo veliko plavalcev – morda zaradi tega, ker je bilo v njem polno drobnih iglic, ki so nenehno bodle.

Problemi s straniščem

V hiši, kjer sva se nastanili, se nama je pripetila nič kaj prijetna dogodivščina. Bili sva pač nepazljivi in preveč frfotavi, čeprav, o tem sem prepričana, je k vsemu pripomoglo tudi stranišče, ki ni ravno dobro požiralo. In čeprav sva kot popotnici vedeli, da v tamkajšnja stranišča ni dobro metati toaletnega papirja, je Katja to na veliko počela, no, jaz pa tudi. In potem se je seveda stranišče zamašilo. In ni hotelo požirati, pa čeprav sva vanj zlivali neomajne količine vode. Pa tudi kovinski obešalnik, ki sva ga tako uničili, se pravi sploščili in ukrivili, da je bilo z njim mogoče drezati v školjko, prav nič pomagalo. Stranišče je bilo do pokrova polno zdrizaste rjave brozge, ki ni hotela usahniti niti za milimeter. Ni nama ostalo drugega, kot da na vse skupaj poskušava pozabiti in se s tem ne obremenjevati več. Toda, da nama bo stranišče poglajalo toliko strahu v kosti, si nisva mislili. Ko sva namreč odšli spat in so po stenah najine sobe mirno drobencljali mali kuščarji gekoni, ki pridno jedo komarje, se je zgodilo nekaj nenavadnega – zaslišali sva globoko hreččenje. Nenadoma sva se obe zbudili in planili v zrak. »Kaj je bilo to,« sva vprašali ena drugo in se prestrašeno gledali. »Podgana,« sem siknila. »Gotovo je podgana

Prodajalka sadja na plaži (Sihanohville)

slekla čez sobo. Hitro prižgiva lučka! Toda podgane ni bilo nikjer, čeprav sem previdno kot prestrašena večža pregledala vse kote pa tudi pod posteljo. Ko pa sem prišla v kopalnico tik sobe, sem ugotovila, da je stranišče pogoltnilo vso rjavkasto nesnago in da je bil tisti čudni zvok pravzaprav zvok njegovega »prebavnega trakta«. Zdelo se nama je, kot da je imel pri vsem prste vmes kakšen dober kamboški duh, ki nama je pomagal. In namesto da bi vse skupaj pustila na miru in odšla spat, sem hotela še malo počistiti in splakniti tisto, kar se je še držalo nesrečnega stranišča, zato sem morala spustiti ročko za vodo. Pa se je zopet vse napolnilo do vrha in spet sva bili na začetku.

Drugi dan sva že zgodaj čakali kombi, s katerim naj bi se odpeljali na Tajsko. Bili pa sva se tudi, da čistilka ne bi še pred najinim odhodom odšla čistiti sobe, v kateri sva bili namešteni. In ravno v tistem, ko sva trepetali in razmišljali v tem, je eden izmed domačinov z brisačo na rami zavil ravno v najino sobo, gotovo v kopalnico. Toda na srečo, kljub temu da je hitro privihal ven, nama ni rekel niti besede. Fju!

Naslednjic o tem, kako sva hoteli prečkati kamboško-tajsko mejo, a nama ni uspelo.

In memoriam

*Pesem nas sprašuje,
duše pogledite, vrste preštejte,
zakaj žalujete?*

DA – zakaj ?

Od nas se je poslovil Frenk - Franc Križman. Cerkevni pevec od mladih let. Z žalostjo v srcu lahko zapišem: vrste se redčijo. Izguba vsakega člana našega cerkvenega pevskega zbora nas močno prizade. Težko je dobiti dobrega pevca, ki zna z vso odgovornostjo in veseljem opravljati pevsko dolžnost.

Frenk, petje ti je bilo v veselje in zbor pogreša tvoj zametni bas. Svojega pevskega daru in drugih talentov nisi zakopal v zemljo, ampak si, ko je prišel trenutek, svojemu gospodaju življenja ponosno dejal: »Gospod, tvoj zaklad sem podeseteril«.

Človekova dejanja so protislovna, vsako naše dejanje ima svoj čas pod nebom.

Pridirig Kohelet je zapisal:

Je čas razmetavanja biserov in čas zbiranja biserov

Je čas molčanja in čas govorjenja

Je čas ljubezni in čas sovraštva

Je čas vojne in čas miru

Dragi Frenk, temelje svojega življenja si postavil na delu, pravici,

Cerkveni pevci s Frenkom ob njegovi sedemdesetletnici.

resnici, ljubezni, veri, svobodi in veselju. Zate je bilo življenje izživ, boj in dolžnost. Sprejemal in živel si ga z veliko odgovornostjo. V tem duhu si vzgajal svoje otroke ter zaposlene sodelavce. In vendar si vsakemu dovoljeval svobodo in mu pomagal pri odločanju.

Iz tvoje delavnice je prišlo kar nekaj dobrih mojstrov, ki so tudi v današnjem času priznani kot zanesljivi. Zato si bil spoštovan in priljubljen. Kot ljubitelja lepote sta življenju z ženo Angelco – Elo znala reči DA.

Tvoje plemenito, ljubezni polno srce in odprte dlani so vedno znale prislunhiti potrebam domačih in drugih ljudi. Bil si dobitnik Karitasa. Z besedami »Izgubili smo dobitnika naše župnije in farne cerkve svetega Florijana«, se ti je zahvalil tudi naš gospod župnik Pavle Krt.

Ko so domači gasilci ob 80. obletnici društva prevzemali novo gasilsko vozilo, sta mu bila z ženo Elo boutra.

Kot igralca in dobrega pevca sta te v svoji sredini želela imeti režiserja pokojna ga. Marjanca Ručigaj in pokojni g. Janko Torelli. Žal tvoje delo doma in v tujini ni dovoljevalo sodelovanja pri vseh igrah.

Tako si sodeloval le pri Rokovnjačih, Miklovi Zali in kot župan v Cankarjevih Hlapcih.

Pogrešali te bomo vsi, ki si nam bil svetel zgled prijaznega, dobrosrčnega, iskreno vernega in spoštovane prijatelja. Naj zaključim z našo in svojo zahvalo za lepo in doživeto druženje s teboj z besedami preroka: Je čas rojevanja, čas umiranja in čas žalovanja.

V imenu cerkvenih pevcev: Linca

ZAHVALA

Ob smrti našega atinja

FRANCA KRIŽMANA

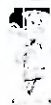
Iskreno se vam zahvaljujemo za vse dobre misli in besede, ki ste jih nam in našemu atinju namenili ob slovesu. Hvala vsem za izrečena sožalja, za darovano cvetje in sveče. Iskrena hvala gospe Adi Mušič Lovše in čebelarju gospodu Francu Pavriču za poslovilna nagovora, hvala tudi gospodu župniku Pavletu Krtu za opravljen pogrebni obred in trzinskim pevcem za lepo petje.

Vsi njegovi

NAPOVEDNIK DOGODKOV V TRZINU ZA MESEC JULIJ, AVGUST IN SEPTEMBER 2005

16. - 24. 7.2005	Planinsko društvo Onger Trzin	Mladinski planinski tabor - Rudno polje (več informacij na www.onger.org)
24.7.2005	Turistično društvo	Izlet - Pervačina
30.7.2005	TD Trzin in SMD Trzin	Pohod na Košutno
6. - 7. 8.2005	Planinsko društvo Onger Trzin	Tura - Krn
7.8.2005	Turistično društvo	Turistični ogledi
13.8.2005	Planinsko društvo Onger Trzin	Planinski študentski tabor Tura - Lučki Dedec, nogometni turnir na Korošici
14.8.2005	Šahovsko društvo	Šahovski turnir »Repek«
14.8.2005	Turistično društvo	Turistični ogledi
21.8.2005	Turistično društvo	Turistični ogledi
27. - 28.8.2005	Planinsko društvo Onger Trzin	Tura - Triglav
28.8.2005	Turistično društvo	Turistični ogledi
29.8.2005 17:00	Planinsko društvo Onger Trzin	Ex-torkijade: Ustvarjalna delavnica
30.8.2005 18:00	Planinsko društvo Onger Trzin	Ex-torkijade: Mini orientacijski pohod
1.9.2005	Društvo upokojencev	Srečanje upokojencev Gorenjske v Škofji Loki
3.9.2005	Planinsko društvo Onger Trzin	Tura - Kalški greben
4.9.2005	SMD - Kolesarska sekcija	Družina na kolesu
7.9.2005 17:00	Planinsko društvo Onger Trzin	Ex-torkijade: Poletni utrinki, predstavitev planinskih skupin - dvorana Marjanec Ručigaj, CIH
8.9.2005	Društvo upokojencev	Balinarje (šteje za SZ)
9.9.2005	Društvo upokojencev	»Žerjavčkov« piknik v Dolgi dolini
9.9.2005	Občina Trzin	Jesenski Cooperjev test (šteje za SZ)
9.9.2005	Strelsko društvo	Rekreativno streljanje (šteje za SZ)
10.9.2005	Planinsko društvo Onger Trzin	Izlet - Kranjska reber
10.9.2005	Športno društvo	Dan košarke
11.9.2005	Planinsko društvo Onger Trzin	Tura - Ojstrica
17.9.2005	Turistično društvo	Pohod po treh občinah (šteje za SZ)
17.9.2005	Planinsko društvo Onger Trzin	Izlet - Grohat
17.9.2005	Športno društvo	Športne igre (šteje za SZ)
18.9.2005	Planinsko društvo Onger Trzin	»Poti po brezpotju«
21.9.2005	Društvo upokojencev	Izlet v Maribor
24.9.2005	Planinsko društvo Onger Trzin	Izlet - Špik nad Policami (Montaž) s planine Peco!

* Več informacij o prireditvah v organizaciji Planinskega društva Onger Trzin dobite na spletni strani: www.onger.org.

OTROŠKO OBVESTILO ZA STARŠE!

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE
TRZIN

pričenja v mesecu septembru 2005
ČETRTEKOV OTROŠKI ŽIV-ŽAV

Kaj je to, se sprašujete? Ja, dobra zabava, dragi starši! Za vsak dober »žur« pa potrebujemo tri stvari:

- prostor
- glasbo in animatorje
- starše

Prostor imamo, glasbo imamo, animatorje imamo. Ampak, zakaj starši? Saj dobre zabava pa le ni, če so zraven starši. Pri našem živ-žavu so starši »obvezni«, saj se bomo zabavali otroci do sedmega leta starosti.

Naš živ-žav bo obsegal

- ples
- delavnice
- obiske znanih Trzincev

- ure pravljic
- delavnice za starše

Za ves program, razen prvega, ki bo PRESENEČENJE, bode poskrbeli starši in s tem otrokam krajšali jesenski in zimski čas. Vabila boste prejeli v vrtnu in osnovni šoli teden pred pričetkom naših četrtkovih srečanj.

**STARŠI, LE PRIPELJITE SVOJE
OTROKE!
OTROCI VAM BODO HVALEŽNI.**

Nataša Gladek, DPM

 **RTV
SERVIS**

GORENC s.p., Liparjeva 16, Mengeš, GSM: 041/644 121

Popravila: - TV sprejemnikov
- PC monitorjev
- audio naprav

Tudi na domu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

 HP Commerce

Za toplo zimo in pomlad
KURILNO OLJE
dostavlja Hubat!

UGODNE CENE - MOŽNOST PLAČILA NA OBROKE

 01/723 09 00 www.hp-commerce.si

 farme ihanski

PEČENI IHANSKI ODOJKI
01 721 77 10

Svinjsko meso - tako dobro, tako zdravo!

Ali ste vedeli;

- da pusta svinjina vsebuje celo manj holesterola kot puranje meso,
- da svinjsko meso med vsemi vrstami mesa vsebuje najmanj nezahelenih maščob,
- da je svinjsko meso še pred 30 leti vsebovalo 30-40% maščobe, danes samo še 2-5%,
- da se Slovenci s porabo mesa 85kg na prebivalca letno nahajamo na spodnji ravni napram ostalim državam EU in naša življenjska doba je v povprečju krajša,
- da Danci zaužijejo znatne količine mesa (prek 200kg na osebo letno) in v povprečju živijo dlje kot Slovenci,
- da z uživanjem svinjskega mesa lahko celo hujšate.

Ljudtvarška 5a, 1236 Težica

Obsejalnica je odprta od 7. do 22. ure

Telefon: 01/564 17 43, GSM: 041/755 533

Obiskovalcem nudimo bogat izbor sladoleadov,
za najmlajše pa smo postavili tudi igrala.

BAHNE®

SAM

Topdom
skupina

POLETNO DOGAJANJE

od 14. 07. do 23. 07. 2005

DARILO

**Pri nakupu izdelkov
nad 40.000,00 SIT**

(ne velja za izdelke opečne
kritine, opeko, cement,
modularni blok, stiropor,
železo oz. gradbeni material)

PREJMETE DARILO hladilni nahrbtnik

SAM d.o.o. Domžale Preserska cesta 1. 1235 Radomlje

PRODAJNI CENTER SAM JARŠE

Preserska cesta 1. Zg. Jarše. 1235 Radomlje
tel.: 01/729 88 02; fax: 01/729 88 32

www.sam.si

